

TARİHTEN BUGÜNE ÜLKE İHLAL KARNELERİ
HISTORICAL REPORT CARDS ON THE VIOLATIONS OF CIVIL RIGHTS

İSRAİL ISRAEL

UHM ULUSLARARASI
HAK İHLALLERİ
İZLEME MERKEZİ
INTERNATIONAL CENTER FOR WATCHING VIOLATION OF RIGHTS
www.uhim.org
f/uhimtr t/uhimorg

içindekiler

contents

3

sunuş
presentation

5

Siyasî Tarihi
Political History

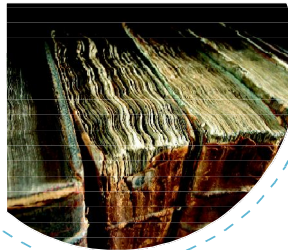
14

İsrail'in
İhlal Karnesi
Violation Report
of Israel

26

kaynakça
bibliography

sunuş

presentation

Elinizdeki bu çalışma henüz bir asrı bulmayan kısacık tarihine, insanlık tarihinin en acımasız soykırım hareketlerinden birini sığdırmayı başaran İsrail'in gerçekleştirdiği ihlalleri konu almaktadır. Varlığını şiddetle anlamlandıran ve meşruiyet zeminine gerilim ve savaş koyan İsrail, değişen dünya konjonktürüne karşı gerilimi körükleyen politikalarıyla başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünyada gerilimi had safhada tutmaktadır. İsrail işlediği insanlık suçlarına tüm dünyanın gözü önünde devam eden küresel aktörler ve uluslararası kuruluşlar yaşananları görmezden gelmekte, büyük çoğunluğu Yahudi sermayedarların elinde olan uluslararası medya organlarının olayları yansıtmaya biçimi ise ciddi bir manipülasyona ve karartmaya işaret etmektedir. İsrail'in bugüne kadar hiçbir ciddi yaptırıma tabi tutulmayan ihlallerini raporumuzun sayfalarında ayrıntılarıyla okuyabilirsiniz. Fakat önce bugüne kadar yaşanan sürece kısaca göz atmak yerinde olacaktır. Sömürgecilik ile başlayan ve bugüne kadar devam eden süreç; medeniyetin, özgürlüğün, refahın ve barışın temsilcisi olduğu iddiasındaki Batı'nın, insanlık tarihine kara birer leke olarak düşecek uygulamaları ile doludur. Bugün dünyada yaşanan sorunlar irdelendiğinde, büyük çoğunluğunun kaynağının söz konusu ülkeler olduğu görülecektir.

Dünya'nın en zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına sahip

This study is about the violations of Israel which could manage to fit one of the most brutal massacres of human history into its short history that was not even a century old. Israel, which construes its presence by violence, and puts tension and war into the foundation of legitimacy, keeps tension high in the world, and especially in the Middle East. Israel does that by its policies instigating tension against changing world conjuncture. Meanwhile Israel continues its human violations in front of the world, global powers and international organizations ignore them and the way that international media organs, whose great majority is in the hands of Jewish capitalists, reflect the events indicates a serious manipulation and obscuration. You can read from our report the violations of Israel that have not been subjected to any serious sanction until today. But first we will look at the process experienced until now. Although the "Dark Continent" Africa has rich underground and over ground resources, today, Africa has turned out to be a continent in which many people die of hunger. The reason of that painful and desperate situation is the colonial movements and imperialist attacks of "The West". Hegemonic power of Global System on political, economic, cultural and military decisions makes the things worst and drive Africa into chaos and thus many people die every year because of hunger, drought, epidemic and human/organ smuggling. Illegal gun and drug trade is very common in politically destabilized African and Asian countries. With a high production potential, dynamic social structure, rich financial resources and high rate of

kıtası Afrika'nın, bugün açlık yüzünden her gün binlerce insanın yaşamını yitirdiği bir kıtaya dönüşmesi, Batı'nın sömürge hareketinin sonuçlarından sadece biridir. Küresel sistemin siyasal, kültürel, ekonomik ve askerî politikalarıyla derin bir kaosa sürüklenen kıtada, salgın hastalıklar, açlık, kıtlık, insan ve organ kaçakçılığı sebebiyle her yıl milyonlarca insan ölmektedir.

Bu ülkelerin bir adım ötesindeyse, üretim potansiyelleri ve dinamik toplumsal yapılarıyla gelişmekte olan ülkeler bulunmaktadır. Bu ülkeler de, küresel sistemin çıkarları doğrultusunda hareket eden kuruluşlar eliyle sürekli olarak dış müdahaleye maruz kalmaktadır. BM, NATO, UCM, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü ve küresel şirketlerin uygulamaları, canlı bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olan bu ülkelerde yoksulluğun kalıcı hale gelmesine zemin hazırlamaktadır. Üretim ve istihdamın daraltılması, yatırımların yavaşlatılması gibi dayatmaların yanı sıra, olumlu gidişatı baltalayacak siyasî krizler de yine bu kanallar aracılığıyla devreye sokulmaktadır.

Bu olumsuz şartlar mültecilik sorununu da beraberinde getirmekte, milyonlarca insan her yıl yaşamını sürdürebilmek adına vatanlarını terk etmek zorunda kalmaktadır. İşgal, ambargo, içsavaş, yoksulluk, salgın hastalık gibi küresel sistemin uygulamalarından kaynaklanan nedenlerle yaşam alanları yok edilen insanlar, mülteci olarak gittikleri Batılı ülkelerde ikinci sınıf insan muamelesi görmekte, ırkçı ve ayrımcı muamelelere maruz kalmakta ve zor şartlar altında yaşam mücadelesi vermektedir.

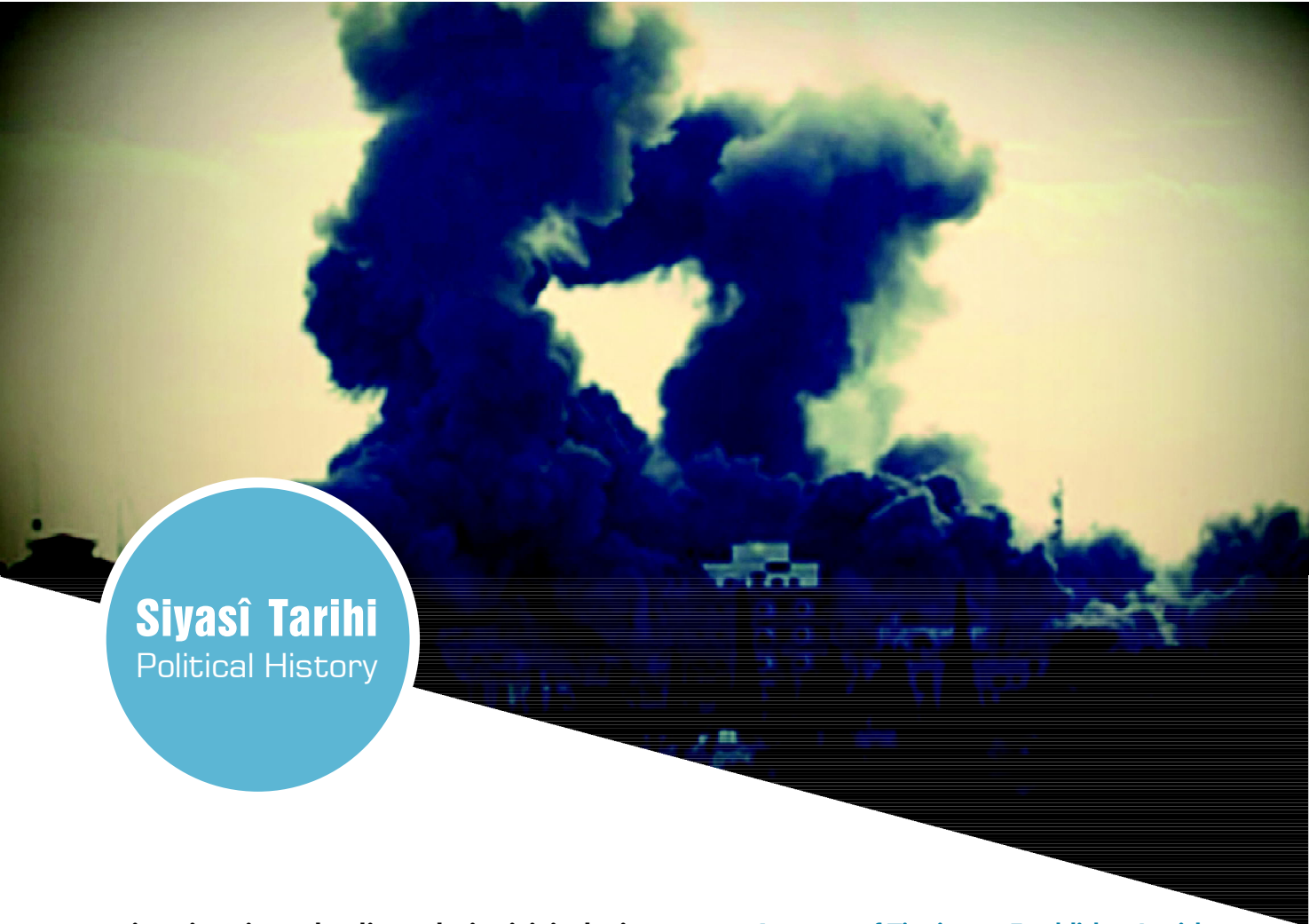
2. Dünya Savaşı sonrasında sömürgelerinden çekilen Batılı devletler yerlerine bıraktıkları diktatörlük rejimleri ve bağlayıcı antlaşmalarla kıtadaki kazanımlarını sürdürecektir. Uzun yıllar boyunca destekledikleri diktatörleri, bugün "Arap Baharı" süreci ile tasfiye sürecine giren küresel sistem, Asya ve Afrika coğrafyasında kontrol alanlarını yeniden dizayn etme kaygısıyla hareket etmektedir.

Küresel sistem bu yöndeki politikalarını sürdürürken "insan hakları", "demokrasi", "özgürlük" gibi kavramlar üzerinden politika geliştirmekte, insan hakları örgütleri, sivil yapılanmalar, medya, kültür-sanat kurumları ve uluslararası merciler de bu doğrultuda kullanılmaktadır. Küresel aktörler, kendileri açısından tehdit olarak algılanan devletleri yine bu söylemlerle hedef almakta ve dünya kamuoyunda bu yönde bir algı oluşturmaya çalışmaktadır.

Hiç şüphesiz hak ihlalleri her dönemde ve her coğrafyada yaşanagelmıştır. Ancak bu çalışmada, sınırları dışında etki gücüne sahip olan ve bu yönüyle küresel ölçekte dünya siyasetine yön veren devletler tercih edilmiştir. "Tarihten Bugüne Ülke İhlal Karneleri"nin amacı; medeniyetin, barışın ve özgürlüklerin temsilcisi olduğu iddiasındaki bu ülkelerin söylemlerinin gerçekliği test etmektir. Çalışmamızın, göz ardı edilen bu alanın tartışmaya açılmasına katkı sağlayacağına inanıyoruz.

youth population, there are some countries that one step beyond these countries many of which were from "Dark Continent" and defined as "The least developed countries" by the international organizations and institutions. These countries are defined as a "Developing countries" by the international organizations and institutions and they are unfortunately exposed to external operations by international organizations and institutions who work for the benefit of global system. The practices of the UN, NATO, ICC, IMF, WB, WTO and Global Companies prepare ground for the permanent poorness for these "The least developed and developing countries", which has dynamic socio-economic structure. Beside of decreasing the production, restricting the employment and slowing down the investment, political crises that slow down the positive and stable development are put into practice by these organizations. These negative conditions lead to refugee problems and millions of people have to abandon their country in order to live on and earn money. Problems as an occupy, embargo, civil-war, epidemic, poverty and poorness that cause from the practices of global system destroy the living space of the people and they have to go to European countries and they are seen as a second class citizen by the countries in which they live. In addition, they are exposed to racist and discriminatory practices so they have to live on under extremely hard life circumstances. Withdrawing from the colonized countries after the Second World War, The West countries left their position to native dictatorships and signed permanent agreement with them. So they will save their interests on the continent. Global system, which supported dictatorships for years, has been eliminating the dictatorships they control with the process called as an "Arab Spring" and moves with the fear of reshaping bases on the Asia and Africa to control. While making policy, global system abuses and benefits from the concepts like "Democracy", "Human Rights" and "Freedom". Beside of benefiting from these concepts, global system abuses media, culture and art, NGOs and international organizations. When Global actors took a risky signals from the countries they immediately target these countries with the "Democracy", "Human Rights" and "Freedom" notions and dominates the perception of the world agenda.

Undoubtedly, human rights violations can be seen and put into practice in anytime and any geography on the world. While determining the countries in this study, it is preferred to choose the countries that have a dominant effect on the other countries and whose power exceeds their borders. The aim of the study called as a "Violation Reports of Countries from History to Date" is to test the reality of the claims of whether these countries are the representative of the "Peace", "Civilization" and "Freedom" or not. It is tried to take the general photo of the history and tried to evaluate the violations that begun with the "Geographical Expeditions" and continued to date. To reveal the real actors of the violations that took place across the world will help us to detect who is guilty and who is innocent. We believe that "Violation Reports of Countries from History to Date" will contribute to the studies ignored at that field.

Siyasî Tarihi

Political History

Siyonizm'in Yahudi Devleti Girişimleri

19. yüzyılın sonlarında, siyasî Siyonizm'in kurucusu olarak kabul edilen Theodor Herzl, bir Yahudi devletinin gerekliliğini dile getirdiğinde, Osmanlı tebaası olarak Filistin'de yaşayan küçük Yahudi topluluğundan dahî destek görmemişti. Ancak 1897'de gerçekleştirilen Birinci Siyonist Kongresi'nde, Yahudi devleti kurmak için birtakım kararlar alındı. Filistin'e Yahudi göçünü özendirmek ve bu bölgenin Allah tarafından Yahudilere bahşedilmiş olduğunu kabul ettirmek gerektiği; bunun için de mâlî ve siyâsî desteğe ihtiyaç duyulduğu konuşuldu. Bu süreçte önce Osmanlı Devleti ve Almanya'dan, daha sonra da İngiltere'den bir Yahudi devleti kurulması konusunda destek istendi. Herzl, İngiltere'ye Kıbrıs ve Sina'yı önerirken, İngiltere'nin teklifi Uganda oldu. 1903'te gerçekleştirilen 6. Siyonist Kongresi'nde Uganda alternatifi birçok itiraza rağmen kabul edildi; ancak Theodor Herzl'in 1904'teki ölümünden sonra, Filistin dışındaki tüm alternatifler rafa kaldırıldı. Bu süreç içerisinde Yahudilerin büyük çoğunluğunun

Attempts of Zionism to Establish a Jewish State

When Theodor Herzl who is accepted as the founder of political Zionism expressed the necessity of a Jewish state at the end of 19th century, he was not even supported by a small group of Jewish people living in Palestine as Ottoman subjects. But, some decisions were made towards the establishment of a Jewish state during the First Zionist Congress in 1897. It was discussed that it was necessary to encourage Jewish migration to Palestine and to establish the claim that this region is granted to Jews by God. It was also discussed that such activities would necessitate financial and political support. In this process, support was asked first from Ottoman Empire and Germany, then from England about the establishment of a Jewish state. While Herzl suggested Cyprus and Sinai, England's proposal was Uganda. Despite many objections, the proposal about Uganda was accepted during the Sixth Zionist Congress in 1903. However, after

Siyonist harekete uzak durduğu söylenebilir. Nitekim 1880-1929 yılları arasında Rusya, Avusturya-Macaristan, Polonya ve Romanya'dan göç eden yaklaşık 4 milyon Yahudinin yalnızca 120 bini Siyonist örgütlerin yönlendirmesiyle Filistin'e yerleşmiş, geri kalan 3.5 milyonu aşkın Yahudi ise Amerika ve Kanada'ya tercih etmiştir.

İngiliz Manda İdaresi ve Yahudilerin Filistin'e Yerleşmeye Başlaması

1. Dünya Savaşı sonrasında İngiltere'nin Ortadoğu politikasında Filistin'in önemli bir yeri vardı. Süveyş Kanalı'nı ve Hindistan'a giden yolları kontrol altında tutmak isteyen, ancak Wilson Prensipleriyle çelişmeden, yani savaş sonrasında yeni bir toprak kazanımında bulunmadan bunu yapmak durumunda olan sömürgeci İngiltere'nin bu yaklaşımı, İsrail devletinin kurulmasını kolaylaştırmıştır.

1917'deki Balfour Deklarasyonu ile İngiltere; Filistin'de Yahudiler için bir 'millî yuva' kurulduğunu ilan etti. Hem Filistin'e göçeden Yahudilere destek olmak, hem de Filistin'den toprak satın almak için 1901 yılında kurulan Millî Yahudi Fonu, özellikle Amerikalı Siyonistlerin desteğiyle bu süreçte gelişti.

1920'de, taslağı Paris'teki Siyonistler tarafından hazırlanan ve 1922'de Milletler Ligi'nde kabul edilen metinde, İngiliz mandasında Filistin; Yahudilerin tarihsel vatanı olarak gösterildi. 1929'da Zürih'te toplanan 29. Siyonist Kongresi'nde, Balfour Deklarasyonu'nda 'millî yuva' olarak geçen ifadenin, 'Yahudi devleti' anlamına geldiği tanındı.

Hitler'in Almanya'nın başına geçmesinden sonra Yahudilere karşı gerçekleştirilen acımasız uygulamaları, Siyonistler tarafından Filistin'deki sömürgeleştirmeye gerekçe olarak gösterildi. 1936 yılında Filistin'deki Yahudi göçmenlerin sayısı İngilizlerin koyduğu kotayı dahi aşacak seviyeye ulaştı. Bunun üzerine daha önce ufak çaplı direnişlerle gösterilen halk tepkisi silahlı direnişe dönüştü. Filistinlilere karşı acımasızca şiddet uygulayan İngiliz manda yönetiminin dışında, 10 bin silahlı kişiden oluşan Haganah adındaki Siyonist terör örgütü de bu süreçte kuruldu. İngilizlerin Filistin'den çekilme sürecini hızlandıran Haganah ve benzeri örgütler; 1930'lu ve 40'lı yıllarda sivillerin bulunduğu çarşı-

the death of Theodor Herzl in 1904, all of the alternatives apart from Palestine were laid aside.

It can be argued that a vast majority of Jews stayed away from Zionist movement within this process. In fact, among nearly 4 million Jews who migrated from Russia, Austria-Hungary, Poland and Romania between 1880-1929, only 120 thousand of them settled in Palestine via guidance of Zionist organizations meanwhile more than 3.5 million Jews decided to settle in U.S. and Canada.

British Mandate and Onset of Jews to Settle in Palestine

Palestine had an important role in the Middle East politics of England after the First World War. The approach of colonialist England, which wanted to control the Suez Canal and the roads to India but needed to do that without land reclamation after the war due to Wilson Principles, facilitated the establishment of the State of Israel.

England announced that by means of Balfour Declaration in 1917, a 'national home' was established for Jews in Palestine. National Jewish Fund founded in 1901 in order to support the Jews who migrated to Palestine and to buy land there was developed during this process especially by the help of American Zionists.

Inside the text whose schema was prepared by Zionists in Paris in 1920 and which was accepted by National League in 1922, Palestine under the mandate of England was shown as the historical homeland of Jews. It was recognized during the 29th Zionist Congress in Zurich in 1929 that the 'national home' defined in Balfour Declaration meant 'Jewish State'.

Brutal applications of Hitler's Germany against Jews were shown as reason of the colonisation in Palestine by Zionists. The amount of Jewish migrants in Palestine in 1936 reached to a level which was even higher than the quota imposed by England. Thereupon, public reaction which was put into practice by small scale resistance before turned into an armed resistance. Apart from the British mandate applying brutal violence against Palestinians, the Zionist terror organization called

pazar gibi mekanlara bomba koymak ve halkı terörize etmek gibi yollara başvurdular.

İlk kez 1939 yılında gerçekleştirilen barış görüşmelerinde İngiltere; Filistin’de yaşananların diğer Arap ülkelerine yansiyacak bir hal almasından duyduğu kaygıyla, Yahudi yerleşimcilerin sayısının azaltılmasını ve 10 yıl sonra (1949) bağımsız bir Filistin devletinin kurulmasını Arap ve Yahudi temsilcilere önerdi; ancak öneri kabul görmedi.

Yahudi Kolonyalizminin Meşrûiyet Zemini: BM’nin Taksim Planı

İngiltere gerek Yahudilerin bölgedeki faaliyetleri, gerek 2. Dünya Savaşı yıllarında yaşadığı sıkıntılar neticesinde, Filistin ile ilgili durumu BM’ye taşımaya karar verdi. Birleşmiş Milletler’de yapılan görüşmelerde pek çok görüş öne sürülmekle birlikte, Filistin topraklarının Araplar ve Yahudiler arasında taksim edilmesi; 29 Kasım 1947’de yapılan görüşmede 33’e karşı 13 oyla kabul edildi. Bu karar Filistin topraklarında kurulacak Yahudi devletinin de meşrûiyet zeminini hazırlayan en önemli faktör oldu.

BM’nin ‘Taksim Planı’; Yahudi nüfus toplam nüfusun %31’ini teşkil etmesine rağmen, tüm Filistin’in %56’sının Yahudilere bırakılmasını öngörüyordu. Daha da ilginç, Yahudilere ayrılan toprakların %90’ının ve bu topraklardaki narenciye ağaçlarının %87.5’inin resmen Filistinlilere ait olmasıydı. Bu durum Araplar için siyâsî olduğu kadar, ekonomik açıdan da kabul edilemez bir tablo sunuyordu. Siyonist liderler ise kararı kabul ederek kendileri için öngörülen toprakları genişletmek için çalışmalara başladılar.

İngiltere’nin Ocak 1948’de, aynı yılın Mayıs ayında manda yönetimini sona erdireceklerini açıklamaları üzerine, Siyonist terör örgütleri Haganah ve İrgun harekete geçti. İlerleyen yıllarda İsrail başbakanlığı da yapacak olan İzak Şamir ve Menahem Begin’in komuta ettiği terör örgütleri 1949 yılına kadar onlarca katliam gerçekleştirdi. Bu katliamlardan en çok bilineni, 9 Nisan 1948’de, silahsız olduğu ve saldırmazlık antlaşması imzalamış oldukları halde tamamı sivil 254 kişinin katledildiği Dir Yasin Katliamı’dır.

İsrail’in kuruluş sürecindeki bu katliamlarda 340 köy ve 14 şehir yıkılırken, Filistin nüfusunun %70’ine tekabül

Haganah consisted of 10 thousand armed people was also founded during this process. Haganah and similar organizations, which facilitated the withdrawal process of England from Palestine, went to lengths such as putting bombs in shopping districts dense with civilians, and terrorizing people in 1930s and 40s.

During the peace talks which were first organized in 1939, England suggested the reduction of Jewish settlers and the establishment of an independent Palestinian state in 10 years (in 1949) to Arab and Jewish representatives. While making these suggestions, England had the concern that the things experienced in Palestine would reflect on other Arab countries. However, the suggestions were not accepted.

Foundation of Legitimacy of Jewish Colonialism: Partition Plan of UN

England decided to discuss the issue of Palestine in UN due to the activities of Jews in the region and also difficulties that it experienced during Second World War. Many opinions were asserted during the meetings at UN. In the end, the partition of Palestinian land between Arabs and Jews was decided with 33 votes against 13 on 29 November 1947. This decision also became the most important factor preparing the foundation of legitimacy of a Jewish state which would be established in Palestine.

The partition plan of UN was projecting the renunciation of 56% of the whole Palestine to Jews despite they were only 31% of the whole population. All the more amazing, 90% of the land which was renounced to Jews and 87.5% of the citrus trees in this land were officially belonging to Palestinians. Such a situation was unacceptable for Arabs not only politically but also economically. On the other hand, Zionist leaders accepted the decision and started to work in order to extend the land projected for themselves.

On January 1948, England announced that it would end its mandate on Maj in the same year. Thence, Zionist terror organizations Haganah and Irgun took action. These terror organizations commanded by Menachem Begin and Yitzhak Shamir who would also be the prime minister in coming years

eden yaklaşık 1 milyon kişi de vatanlarından sürüldü. O gün olduğu gibi bugün de, dünya genelinde 5 milyona ulaşan sayılarıyla Filistinli mülteciler, dünyanın en büyük mülteci nüfusunu oluşturmaktadır.

İsrail Devletinin İlanı

İngiltere'nin Filistin topraklarını terk ettiği gün olan 15 Mayıs 1948'de Tel Aviv'de toplanan Yahudi Milli Konseyi (Vaad Deumi), İsrail Devleti'nin kurulduğunu ilan etti. ABD, David Ben-Gurion tarafından yapılan bu açıklamadan 11 dakika, Rusya ise 1 gün sonra, yeni kurulan bu devleti tanıdıklarını ilan ettiler.

İşgal ve Katliamlardan Beslenen Bir Devlet

Bu ilanı takip eden günlerde Arap Birliği ülkeleri ile İsrail arasında yaşanan ilk Arap-İsrail Savaşı'ndan galip çıkan İsrail; BM taksimatıyla kendisine bırakılan toprakları da önemli ölçüde genişletmiş oldu. Bu gelişmeleri takip eden bir buçuk yıl içerisinde vatanlarını terk etmek zorunda bırakılan Filistin halkının yerine yaklaşık 650 bin Yahudi yerleştirildi. Vatanlarına geri dönmeye çalışan mültecilere karşı, sınırları 'serbest atış alanı' olarak belirleyen ve bu bölgelere binlerce mayın döşeyen İsrail, 1948-1956 yılları arasında yaklaşık 5 bin kişinin memleketine dönmeye

made tens of massacres until 1949. The most known of these massacres was Deir Yassin where 254 civilians were killed on 9 April 1948 despite they were unarmed and signed a pact of non-aggression.

340 villages and 14 cities were destroyed in massacres during the establishment process of Israel. Furthermore, 1 million people corresponding to 70% of the Palestinian population were driven from their homeland. Today, as before, Palestinian refugees which are around 5 million compose the biggest refugee population around the world.

Declaration of the State of Israel

Jewish National Council (Va'ad Leumi) gathered on 15 Maj 1948 in Tel Aviv and declared the establishment of the State of Israel. This date was also the date that England left Palestine. 11 minutes after this declaration made by David Ben-Gurion, U.S. recognized this newly established state while Russia (or USSR) recognized it one day after.

A State Fed by Occupation and Massacres

Israel came out victorious from the first Arab-Israel War which broke out in the days following this declaration. By this victory, Israel considerably expanded the land which was left to it via UN partition plan. During one and a half year period following these developments, nearly 650 thousand Jews were put into places where Palestinians needed to leave. Israel defined the borders as 'free shot lanes' and planted thousands of mines in these areas against refugees who were trying to trun back to their homeland. Thus, between 1948 and 1956, Israel caused the death of 5 thousand people at borders.

In 1956, three countries decided to attack Egypt. Among them, Israel actualized the attack on 29 October while France and England did it on 5 November. However, due to the reactions of UN, U.S. and USSR, these three countries recalled the invasion gradually.

One of the milestones of the Arab-Israel relations was? Six-Day War' in 1967. The war started by the

çalışırken sınırlarda hayatını kaybetmesine sebep oldu.

1956 yılında Mısır'a saldırma kararı alan üç ülkeden İsrail 29 Ekim'de, Fransa ve İngiltere de 5 Kasım'da Mısır topraklarına saldırdılar. Ancak BM, ABD ve Sovyetler Birliği'nin tepkileri üzerine, üç ülke de yavaş yavaş işgali geri çekti.

Arap-İsrail ilişkilerindeki en önemli dönüm noktalarından biri ise; 1967'deki 'Altı Gün Savaşı' oldu. 5 Haziran 1967'de Mısır'a ait 280 uçağın yerde imha edilmesiyle başlayan savaşta; Mısır, Ürdün ve Suriye ağır kayıplar verirken, İsrail; Sina Yarımadası, Golan Tepeleri, Batı Şeria ve Gazze Şeridi'ni işgal ederek topraklarını yaklaşık 3 kat arttırdı. Altı Gün Savaşı'ndan sonra, o güne kadar İsrail'i ortadan kaldırmayı hedefleyen Arap ülkeleri, bu tarihten sonra İsrail'in işgal ettiği yerleri geri almayı temel amaç olarak belirlemek zorunda kaldı. 22 Kasım 1967'de BM Güvenlik Konseyi, İsrail'in işgal ettiği bütün topraklardan çekilmesi kararı aldı, ancak bu karar uygulanamadı. Altı Gün Savaşı bölgede yeni ve büyük bir mülteci dalgasına sebep oldu. İsrail de bu savaştan sonra silah sanayine daha fazla ağırlık vermeye başladı. Böylece ABD'nin de önemli katkılarıyla, bölgede gerek konvansiyonel silahlardaki üstünlüğü, gerek nükleer alanda elinde bulundurduğu güçle, bölge için büyük bir tehdit unsuru olmaya başladı.

İsrail ile Arap ülkeleri arasındaki dördüncü savaş Yom Kippur Savaşı oldu. 6 Ekim 1973'te başlayan savaşın ilk günlerinde Arap kuvvetleri bazı başarılar elde ettilerse de, daha sonra İsrail duruma hakim oldu ve Sina Yarımadası ve Golan Tepeleri'ndeki topraklarını genişletti. Uzun yıllar süren barış görüşmeleri neticesinde ABD Başkanı Jimmy Carter'ın girişimiyle, İsrail Başbakanı Menahem Begin ile Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat arasında Camp David Antlaşmaları adı verilen iki çerçeve antlaşma 17 Eylül 1978'de imzalandı. Daha sonra Washington'da devam eden barış görüşmeleri sonucunda 26 Mart 1979'da imzalanan antlaşmasıyla, İsrail ile bir Arap ülkesi arasındaki ilk kez bir barış antlaşması imzalanmış oldu. İsrail bu antlaşmayla birlikte hem en büyük düşmanını safdışı bırakmış, hem de enerjisini yeni işgal ve katliamlara yönlendirme imkânını yakalamış oluyordu.

extermination of 280 Egyptian planes on 5 June 1967. During the war, Egypt, Jordan and Syria had heavy losses while Israel increased its territory nearly three times via occupying Sinai Peninsula, Golan Heights, West Bank and Gaza Strip. Arab countries which had been aiming to destroy Israel until that day, needed to aim for taking back the places occupied by Israel after this war. On 22 November 1967, UN Security Council made a decision for Israel to withdraw from all of the occupied territories but this decision could not be implemented. The Six-Day War caused a new and big refugee wave in the region. Israel started to concentrate on arms industry after this war. Thereby, also by the contributions of U.S., it started to become a big threat for the region. Because it had superiority on conventional weapons and nuclear power.

The fourth war between Arab countries and Israel was Yom Kippur. The war started on 6 October 1973. Despite that Arab countries had some successes during the first days of the war, later on Israel took the control and expanded its territories in Sinai Peninsula and Golan Heights. As a result of the long years of peace talks, with the initiatives of the then U.S. president Jimmy Carter, two framework agreements called Camp David Agreements were signed between the Israeli prime minister Menachem Begin and Egyptian president Anwar Sadat on 17 September 1978. Later on, in consequence of the peace talks which continued in

Sabra ve Şatilla Katliamı

İsrail 1981 yılında Güney Lübnan'ı işgal etti. Gerekçe olarak bu bölgede bulunan FKÖ kampları gösteriliyordu. İlerleyen aylarda Lübnan'ın tamamını işgale yönelerek Filistin Kurtuluş Örgütü kuvvetlerinin bulunduğu her yeri bombalayan İsrail, beş gün içerisinde Beyrut'a ulaştı. Ariel Şaron komutasındaki İsrail birliklerinin 10 binden fazla insanı katlettiği bu işgal hareketine Doğu Beyrut'taki Hristiyanlar da destek veriyordu. ABD'nin vetolarına rağmen BM'de defalarca kınanan İsrail, 'Galile'ye Barış Operasyonu' adı verilen bu işgal hareketini bitirmek için FKÖ üyelerinin gemilerle Beyrut'tan ayrılmasını şart koştu. Geride kalan mültecilerin can güvenliğinin korunacağı sözü karşılığında bu şartı kabul eden FKÖ üyeleri Beyrut'tan ayrıldılar.

Ariel Şaron, 2-3 bin gerillanın gemilere binmediğini ve Beyrut yakınlarındaki Sabra ve Şatilla kamplarında saklandıklarını iddia etti. Tam bu sırada Lübnan Cumhurbaşkanı ve Lübnan Falanjlari Partisi'nin Başkanı Beşir Cemayel bombalı bir suikast sonucu öldürüldü. Bu olaydan iki gün sonra, 16 Eylül 1982'de, İsrail tarafından ablukaya alınarak çıkışları tutulan Sabra ve Şatilla kamplarında çoğunluğu kadın ve çocuk olan yaklaşık 3 bin Filistinli mülteci, Hristiyan Falanjistler tarafından katledildi.

Sabra ve Şatilla'da yaşananlar dünya kamuoyunda büyük tepkiyle karşılanırken; İsrail, eşine az rastlanır bir pişkinlikle olaylarda sorumluluklarının olmadığını iddia etti. Dönemin İsrail Savunma Bakanı görevinden istifa etmezken, İsrail Başbakanı Menahem Begin de 'Yahudi olmayanların Yahudi olmayanları öldürdüğünü, sorumluluğun ise Yahudilere yüklenmeye çalışıldığını' söyleyerek Şaron'a sahip çıktı. Ancak artan baskılar karşısında İsrail hükümeti bir soruşturma komisyonu kurdu. Soruşturma sonucunda Ariel Şaron Savunma Bakanlığı görevinden alındı; fakat başka bir görevle yine kabinede kaldı.

Soğuk Savaş Sonrası Dönem

10

1991'deki Körfez Savaşı, gerek sürekli savaş halinde olması, gerek dünyanın dört bir tarafından gelen Yahudi göçleriyle çok büyük nüfus artışının yaşanması ve gerek silah sanayine yapılan büyük yatırımlarla sıkıntılı bir süreçten geçen İsrail'in özellikle ABD'den daha çok yardım alabilmesi adına bir fırsat oldu. ABD bu süreçte İsrail'e verdiği silahlarla,

Washington, the first peace agreement between an Arab country and Israel was signed on 26 March 1979. The agreement was called as the Egypt-Israel Peace Treaty. By this agreement, Israel could catch the opportunity of eliminating its biggest enemy, and directing its energy towards new occupation and massacres.

Sabra and Shatila Massacre

Israel occupied South Lebanon in 1981. The camps of Palestine Liberation Organization (PLO) in the region was shown as reason for such an occupation. In the coming months Israel headed for the occupation of entire Lebanon, and via this aim, it was bombing every place where there were forces of PLO. Israel reached Beirut in five days. Christians who were living in East Beirut were also supporting this occupation in which Israeli troops under the command of Ariel Sharon killed more than 10 thousand people. Israel, which was repeatedly condemned at UN despite the vetoes of U.S., stipulated the leave of PLO members with ships from the region to finish the occupation called 'Peace Operation to Galilee'. The members of PLO accepted this stipulation on condition that the safety of life of the refugees who stayed behind would be protected. Then, they left Beirut.

However, Ariel Sharon asserted that 2-3 thousand guerillas did not go on board and instead hid in the camps of Sabra and Shatila near Beirut. At exactly that time, the president of Lebanon and the head of the Lebanese Phalanges, Party Pierre Gemayel, was killed by bomb assassination. Two days after this incident, on 16 September 1982, nearly 3 thousand Palestinian refugees whose greater part was composed of women and children were killed by Christian Phalangists in Sabra and Shatila camps where the exits were held by Israelian blockage.

The world public opinion reacted against the things experienced in Sabra and Shatila. But Israel, with an uncommon assuredness, denied any responsibility. The then defense minister did not resign and the prime minister of Israel, Menachem Begin, backed Sharon by arguing that 'non-Jews are killing non-Jews and the responsibility is tried to be laid on Israel'. But, due to increasing pressure, Israel established a commission of inquiry. As a result of the inquiry, Ariel Sharon was dismissed. Yet, he stayed in the cabinet with another duty.

bölgedeki dengelerin İsrail lehinde kalmasına büyük katkı sağlamıştır.

Aynı yıl gerçekleştirilen Madrid Konferansı, İsrail'in barış görüşmeleri sürecinde somut adım atılmasını engelleyen tavrı ve Filistin topraklarındaki Yahudi yerleşimcilerin artmaya devam etmesi üzerine sonuçsuz kaldı.

1993'te ABD'nin arabuluculuğunda Oslo'da gerçekleşen görüşmelerden sonra Bill Clinton'ın ev sahipliğini yaptığı Beyaz Saray'da; İzak Rabin, Şimon Peres ve Yaser Arafat'ın katılımıyla 1. Oslo Antlaşması 13 Eylül 1993'te imzalandı. FKÖ görüşmelerde büyük tavizler vermiş olmasına rağmen, karşılığında alınan tek şey Arafat'ın Filistin halkının temsilcisi olmasıydı. Egemenlik hakkı ve mültecilerle ilgili sorunlar gündem dahî yapılmadı.

Antlaşma her iki taraftan da hem kabul hem de muhalefet gördü. Antlaşma sonrasında artan şiddet olaylarından sonra 28 Eylül 1995'te Taba Antlaşması ile görünürde bağımsız bir Filistin devleti için bir adım daha atılmış oldu. 1998'de de iki ülke arasında Wye River Kararları'na imza atıldı.

2000 yılının Ekim ayında Sabra ve Şatilla katliamlarının sorumlusu Ariel Şaron'un Mescid-i Aksa'yı ziyaret etme girişimi büyük bir krize neden oldu ve böylece el-Aksa İntifadası olarak adlandırılan 2. İntifada başladı.

2004 yılında Filistin'in mânevî önderi Şeyh Ahmed Yasin, yanındaki 8 kişi ile birlikte sabah namazından çıkarken uğradığı saldırıda hayatını kaybetti. Olaydan sonra BM'nin kınama kararı girişimi ABD'nin vetosuyla karşılaştı. Şeyh Ahmed Yasin'in yerine Hamas liderliğine getirilen Abdülaziz el-Rantisi de yaklaşık bir ay sonra benzer bir suikastle katledildi.

İsrail'in Lübnan'da kumsalda denize giren çocukları hedef alan hava saldırısıyla başlayan krizde, İsrail; Hizbullah örgütünü bahane ederek 12 Temmuz 2006'da Lübnan'a saldırdı. 1.000'den fazla sivilin hayatını kaybettiği bombardımanlar tüm Lübnan'a yayılırken, devlet yetkilileri, saldırıların Lübnan'a verdiği maddî zararın da 2.5 milyar Dolar olduğunu açıkladılar. İsrail birlikleri, saldırılar nedeniyle ülkeyi terk etmek zorunda kalan Avustralyalı vatandaşları taşıyan gemiye de tâciz atışları gerçekleştirdi. Öte yandan BM'ye bağlı bir gözlemleme tesisi İsrail tarafından vuruldu ve 4 silahsız BM personeli hayatını kaybetti. Dönemin BM Genel Sekreteri Kofi Annan saldırının planlı bir şekilde gerçekleştirildiğini iddia etti; ancak kınama kararı girişimi yine ABD'nin vetosuyla akamete uğradı.

Post-Cold War Era

The Gulf War in 1991 became a chance for Israel to get help from U.S. due to several reasons. First of all, Israel was constantly at war. Second, there was a big population increase with migrations of Jews from all around the world, and third, Israel was having a troubled period due to big investments in arms industry. With armaments given to Israel, U.S. made major contributions in keeping balances in the region in favor of Israel.

Madrid Conference organized in the same year remained inconclusive because of the attitude of Israel which prevented any concrete steps during the peace talks and also that the number of the Jewish settlers continued to increase in Palestine.

After the negotiations taking place under mediation of U.S. in Oslo in 1993, First Oslo Accord was signed on 13 September 1993 in White House hosted by Bill Clinton. The accord was signed by the participation of Yitzhak Rabin, Shimon Peres and Yasser Arafat. PLO made big concessions during the meetings while the only thing that they earned in return was the recognition of Arafat as the representative of Palestinians. Right of independence and problems regarding refugees were not even brought into question.

The accord was accepted and criticized by both sides. Due to incidents of violence increased after the accord, one more step was taken towards a seemingly independent Palestinian state via Taba agreement signed on 28 September 1995. Palestine and Israel signed Wye River Memorandum in 1998. On the other hand, the attempt of Ariel Sharon who was responsible from Sabra and Shatila massacres to visit Al-Aqsa Mosque caused a big crisis on October 2000. Thus, the Second Intifada called Al-Aqsa Intifada was started.

In 2004, the spiritual leader of Palestine, Ahmed Yassin, was killed in an attack after the morning prayer. The decision of UN to condemn the attack was vetoed by U.S. Abdel Aziz al-Rantisi who was brought to the leadership of Hamas after Yassin was also killed in a similar assassination just one month later.

In a crisis which started by air strike of Israel aiming children on the beach of Lebanon, Israel attacked Lebanon on 12 July 2006 by showing the organization of Hezbollah as an excuse. Bombardments, in which more than 1000 civilians died, spread to entire Lebanon. State officials announced that the material damage of the attacks

Gazze Saldırıları

2006 yılında Filistin’de yapılan seçimlerden galip ayrılan taraf Hamas oldu. Ancak ne İsrail, ne de uluslararası kamuoyu Filistin halkının demokratik tercihlerine saygı gösterdi. Yaklaşık iki yıl boyunca Filistin’e karşı siyasi ve ekonomik alanda uygulanan ambargolar milyonlarca insan için bir hayatta kalma sürecine dönüştü. İsrail, bu süreçte özellikle Gazze’yi bir açık hava hapisanesine dönüştürdü. Bu süreçte Filistin’de işsizlik %80, fakirlik %75 ve enflasyon da %200 oranında arttı.

Saldırılarını gün geçtikçe yoğunlaştıran İsrail’in, 27 Aralık 2008’de başlayıp 17 Ocak 2009’a kadar süren hava ve kara operasyonunda 1.500 kişi hayatını kaybederken 5.500 kişi de yaralandı. 20 binin üzerinde bina yıkılırken, yüzlerce sanayi tesisi ve işyeri, binlerce dönüm tarım arazisi, okullar, hastaneler ve şehrin tüm yaşam alanları yerle bir edildi.

İsrail yönetimi tarafından yalanlanmasına karşın, İsrail ordusunun Gazze’de konvansiyonel olmayan yeni silahlar denediğine dair ciddi bulgular mevcut. Yeni Silahlar Araştırma Komitesi (New Weapons Research Committee), 2006’da Lübnan’dakine benzer şekilde İsrail’in Gazze’de, beyaz fosfor, yoğun ağır metal patlayıcı (DIME), termobarik bombalar, misket bombası ve uranyum mühimmat kullandığını ve sivil halk üzerinde yeni silahlar denendiğini duyurdu. Komite, ellerinde bulguları destekleyen doktor raporları ve tanık ifadeleri olduğunu belirtti. Norveç Yardım Komitesi tarafından bölgeye gönderilen doktorların açıklamaları da benzer yönde. Norveçli doktorlar, Gazze halkı üzerinde ağır metal içeren patlayıcılar kullanıldığını ve yeni silahlar denendiğine ilişkin ciddi şüpheler taşıdıklarını açıkladılar.

Türkiye’den bölgeye giderek konu ile ilgili gözlemlerde bulunan yöneticilerimiz, İsrail’in kullandığı bombaların nüshalarını kum içerisinde İstanbul’a getirerek Yıldız Teknik Üniversitesi laboratuvarlarında tetkik ettirdi ve bu bombaların fosfor bombası olduğunu isbat etti.

İsrail, Gazze’ye gerçekleştirdiği bu operasyondan beş yıl sonra bir kez daha korkunç bir soykırım operasyonuna girişti. 8 Temmuz 2014 tarihinde başlatılan ve İsrail’in defalarca bozduğu birkaç saatlik ateşkesler dışında 26 Ağustos 2014’teki ateşkese kadar devam eden operasyonda Gazze bir kez daha yerlebir edildi. BM okullarına varıncaya kadar eğitim yuvalarının, ibadethanelerin, hastanelerin, elektrik santrallerinin, sivilere ait ev ve işyerlerinin, kamuya açık alanların hunharca bombalandığı operasyonda 2 binin üzerinde sivil hayatını kaybederken, 10 binin üzerinde Filistinli ise yaralandı. Dünya devletleri ve uluslararası kuruluşlar yaklaşık iki ay boyunca

was 2.5 billion dollar. Israeli troops made harassment shots also to the ship carrying Australian citizens who needed to leave the country due to the attacks. On the other hand, a monitoring facility belonging to UN was hit by Israel and 4 unarmed UN staff died. The then General Secretary of UN, Kofi Annan, asserted that the attack was carried as planned, but the decision of condemnation was again vetoed by U.S.

Gaza Attacks

Hamas won the elections in Palestine in 2006. However, neither Israel nor international public opinion did respect the democratic preferences of Palestinians. Political and economic embargo applied during nearly two-year period against Palestine caused a process of survival for millions of people. Israel transformed especially Gaza into an open-air prison. During this process, unemployment increased 80%, poverty increased 75% and inflation increased 200%.

In the air and land operations of Israel, which started on 27 December 2008 and continued until 17 January 2009, 1500 people died and 5500 people got injured. Additionally, more than 20 thousand buildings were demolished; hundreds of industrial plants and workplace, thousands acres of agricultural land, schools, hospitals and all living spaces of the city were destroyed.

Despite the denial of the Israeli government, there are serious findings that Israeli army tried new nonconventional weapons in Gaza. New Weapons Research Committee released that, like in Lebanon in 2006, Israel used white phosphorus, dense inert metal explosive (DIME), thermobaric bombs, cluster bombs and uranium ammunition in Gaza, and new weapons were tried on civil population. The Committee expressed that they have reports of eye witnesses and doctors supporting the findings in their hand. Comments of the doctors sent to the region by Norway Aid Committee were in similar direction. Norwegian doctors explained that they had serious suspicions that explosives including heavy metals and new weapons were tried on people of Gaza.

Our manager, which had observations in the region, brought samples from the bombs used by Israel. The samples were brought to Istanbul in sand. Examination done on these samples by Yıldız Technical University confirmed that they were from phosphorus bombs.

5 year after this operation, Israel started again a fearful operation of massacre. Gaza was destroyed once more during the operation started on 8 July

olup bitene seyirci kalırken İsrail insanlık suçlarıyla dolu bu kanlı operasyonu dünyanın gözü önünde yönetmeye devam etti.

Gazze’de belli aralıklarla gerçekleşen bu operasyonlar İsrail’in hiçbir uluslararası sözleşmeyi, hiçbir hukuku tanımayarak bu soykırım hareketini sürdürdüğünü gösteriyor. Yaşananlar önümüzdeki yıllarda da Filistin topraklarında benzeri kanlı operasyonların gerçekleştirilmek istendiğine işaret ediyor.

Bitmeyen Soykırım

İsrail’in Filistin’de yarım yüzyıl aşkın bir süredir sürdürdüğü açık soykırım yalnızca insanları katletmek suretiyle gerçekleşmiyor. İsrail Devleti, sürdürdüğü sistematik politikaları ile Filistin’de insan hayatı için gerekli olan zaruri faaliyetleri baltalayarak bütün bir ülkeyi adeta topyekun yok etmeyi hedefliyor. Bu kapsamda Filistin halkının ticaret yapması engelleniyor, arazilerine el konuluyor, altyapıları, su, elektrik ve telefon kanalları tahrip ediliyor, silahlı İsrail askerleri ile günlük yaşam sürdürülemez hale getiriliyor, hemen her gün Filistinli masum insanlar genç-yaşlı, kadın-erkek ayrımı yapılmaksızın gözaltına alınıyor, çocukların eğitim hayatlarını sağlıklı bir şekilde sürdürmesi engelleniyor. Bütün bunlar bir açık hava hapishanesine çevrilen Filistin’de ve dünya kamuoyunun gözü önünde gerçekleştirilmeye devam ediyor.

Öte yandan Yahudi yerleşimciler sorunu da bugün Filistin açısından son derece hayatı bir tehlike arz ediyor. Her geçen yıl sayıları katlanarak artan ve büyük çoğunluğu Filistin halkından gaspedilen topraklar üzerinde yükselen işgalci yerleşimlerde bulunan İsraillilerin sayısı milyonlara ulaşmış bulunuyor. Adım adım sürdürülen bu işgal programı Filistin halkını kendi vatanlarında azınlık durumuna düşürmeyi amaçlıyor.

Müslümanlar için kutsal kabul edilen Mescid-i Aksa da, Yahudilerin her geçen gün artan dozdaki provokasyonları ile adım adım yok olmanın eşiğine sürükleniyor. Önce Mescid-i Aksa’nın altında tüneller açan İsrail Devleti, son dönemde de Siyonist Yahudi saldırgan gruplar eliyle Müslümanların kutsal mekanlarından Mescid-i Aksa’ya girerek saldırılar düzenliyor. Uluslararası camianın sessiz kaldığı, hiçbir hukuki ve siyasi girişimin söz konusu olmadığı bu saldırılara maalesef İslam dünyası da seyirci kalıyor.

2014 and, apart from few hour truces broken by Israel many times, continued until the ceasefire on 26 August 2014. During the operation, in which schools including the UN ones, houses of prayers, hospitals, electric power-plants, houses and workplaces belonging to civilians, and public domains were bombed bloodthirstily, more than 2 thousand civilians died and more than 10 thousand Palestinians got injured. Meanwhile countries around the world and international organizations were mere spectators for about 2 months, Israel continued to conduct this bloody operation full with crimes against humanity in front of the world. These operations conducted at regular intervals in Gaza show that Israel continues this genocide without recognizing any international agreement or law. These recent events indicate that similar bloody operations are wanted to be conducted in Palestine also in coming years.

Unending Genocide

Explicit genocide carried on more than half a century by Israel in Palestine does not only occur via killing people. State of Israel, with its systematic politics, aims to eradicate the whole country via sabotaging the necessary activities of human life in Palestine. In this context, trading activities of Palestinians are restrained; lands of them are seized; their infrastructures, water, electricity and phone channels are destroyed; daily life is made unsustainable with the existence of armed Israeli soldiers; innocent people without making any exception between young-old, woman-man are arrested almost every day and it is prevented that children can continue their education life healthfully. All these are continued to be practiced in front of the world public opinion’s eyes.

On the other hand, the problem of Jewish settlers also poses an extremely vital danger for Palestine today. The number of Israelis has reached millions. Their numbers are exponentially increasing each year and most of them are living in the occupied settlements rising on the lands extorted from Palestinians. This occupation plan carried on step by step aims to make Palestinians minority in their homeland.

Al-masjid al-Aqsa, which is accepted as holy for Muslims, is being dragged to the brink of extinction due to increasing doses of provocation of Jews. First by the hand of the State of Israel digging tunnels under the masjid and lately by the hands of offensive Zionist Jewish groups the masjid has been attacked. International community is silent and there are no legal or political actions against such attacks. Unfortunately, the Islamic world is also a mere spectator.

İsrail'in İhlal Karnesi

Violation Report
of Israel

ABD'deki İsrail Lobisi

7 milyona yaklaşan sayılarıyla ABD nüfusunun yaklaşık %3'ünü oluşturan Yahudiler; gerek ekonomik varlıkları, gerek diplomatik güçleri ile ülke siyasetinde önemli rol oynuyorlar. Özellikle seçim süreçlerinde Yahudilerin desteğine büyük ihtiyaç duyan siyasiler Yahudi nüfusun taleplerine büyük önem veriyor. Zira seçimlere katılımın %50-60'lar seviyesinde olduğu ABD'de, Yahudi seçmenin katılım oranı %90'lara ulaşıyor. Bu da, zaten aralarında ciddi bir oy farkı bulunmayan Demokratlar ve Cumhuriyetçiler için hayâti bir anlam ifade ediyor. Belli şartlar karşılığında Yahudi seçmenin desteğini alan adayların, seçilmeleri durumunda İsrail'in özellikle Ortadoğu politikalarına gözyumucu bir siyaset izledikleri görülüyor.

Yahudi lobisinin ABD siyasetindeki etki gücü, seçim süreçlerinde destekledikleri adaylara yaptıkları yüklü yardımlarla daha da artıyor. Adaylar daha iyi bir seçim kampanyası yürütebilmek için gereken ekonomik desteğin yanısıra, büyük kısmı Yahudi sermayesinin elinde bulunan

The Israel Lobby in U.S.

Today, around 7 million Jews compose 3% of U.S. population. With their economic wealth and diplomatic power, they play an important role in politics of U.S. Politicians, who need the support of Jews, especially during the election processes, attach a big importance to demands of Jewish population. While the voter turnout is around 50-60% in U.S., the turnout rate of Jewish voter reaches up to 90%. Such a high turnout rate is of vital importance for Democrats and Republicans between whom there is not a serious vote difference. Then, it is seen that the candidates who get the support of Jewish voters in exchange for some conditions adopt a policy -if they are elected- which tolerates Israel's politics especially in the Middle East.

The political clout of Jewish lobby increases even further with high amount of aid given to the supported politicians. Thus the candidates also are backed by media, whose large part is in the hands of Jewish capital, besides being backed economically to run a good voting campaign.

medya desteğini de arkalarına almış oluyorlar. ABD'deki Yahudi oylarına, bir de Yahudi olmayan İsrail yanlısı seçmen sayısı eklenince, ABD seçmeninin en büyük seçmen gurubu teşekkül etmiş oluyor. Bu durum, Yahudilerin ABD'deki nüfuslarına orantısız bir siyasî nüfuz elde etmelerinde önemli bir rol oynuyor.

Roger Garaudy'nin İsrail Mitler ve Terör adlı eserinde, bizzat ABD'li ve İsrailli yöneticilerin ağzından yapılan açıklamalar, Yahudi lobisinin, dolayısıyla İsrail'in, ABD siyasetinde ne kadar etkili olduğunu gözler önüne seriyor:

ABD Eski Başkanı Harry S. Truman 1946'da bir grup diplomat önünde şu açıklamayı yaptı: "Üzgünüm beyler! Fakat Siyonizm'in zaferini bekleyen yüzbinlerce insanı tatmin etmek zorundayım. Benim seçmenlerim arasında binlerce Arap yok!"

Britanya Eski Başbakanı Clement Atlee ise şunları söylüyordu: "Amerika Birleşik Devletleri'nin Filistin politikası, Yahudi oyu ve birçok Yahudi firmasının mâlî destekleriyle şekillenmişti."

1961 yılında, ABD Eski Başkanı John F. Kennedy'nin ilk buluşmalarında İsrail Başbakanı David Ben-Gurion'a şöyle söylediği nakledilir: "Amerikan Yahudilerinin oyları sayesinde seçildiğimi biliyorum. Seçilmemi onlara borçluyum. Yahudi halkı için ne yapabileceğimi bana söyleyin."

1976'da ABD Eski Başkanı Jimmy Carter, Yahudi oylarının %68'ini almış, daha sonra Mısır'a F15 ve Suudi Arabistan'a Awacs uçakları sattığı için (bu uçakların İsrail'e karşı kullanılmayacağı güvencesi verilmesine rağmen), 1980'de oyların ancak %45'ini elde ederek rakibi Ronald Reagan'a karşı seçimi kaybetmiştir.

ABD Eski Başkan Adayı Adlai Stevenson ise şöyle yazmıştır: "İsrail hükümetince anında bilinmeden, İsrail'i ilgilendiren hiçbir karar fiilen alınamaz veya icra organı düzeyinde tartışması dahî yapılamaz." Stevenson ayrıca şu acı tesbiti yapar: "İsrail Başbakanı, Amerika Birleşik Devletleri'nin Ortadoğu ile ilgili dış politikasında, kendi ülkesinde sahip olduğundan çok daha fazla nüfuza sahiptir."

ABD Eski Başkanı Bill Clinton, AIPAC (Amerikan İsrail

When non-Jewish voters who support Israel are added to Jews in U.S., the largest voter group emerges. Such a situation plays an important role for Jews in U.S. in gaining a disproportionate political power.

Statements of American and Jewish officials quoted in the book of Roger Garaudy, *Israel Myths and Terror*, display how Jewish lobby and Israel are influential in U.S. politics:

Former president of U.S., Harry S. Truman, made the following statement in front of a group of diplomats in 1946: "I'm sorry gentlemen! But, I need to satisfy hundreds of thousands of people who are waiting for the victory of Zionism. There are no thousands of Arabs among my voters."

Former prime minister of Britain, Clement Atlee was saying these: "Palestinian politics of U.S. had been shaped by Jewish votes and support of many Jewish firms."

It is narrated that former U.S. president John F. Kennedy said the followings to the then Israeli prime minister David Ben-Gurion during their first meeting: "I know that I am elected by the votes of American Jews. I owe my election them. Tell me what I can do for them!"

Former U.S. president Jimmy Carter received 68% of Jewish votes in 1976. Later on, since his government sold F15 planes to Egypt and Awacs to Saudi Arabia (despite the assurance that these planes would not be used against Israel), he could only receive 45% of Jewish votes in 1980 and he lost the election to his rival Ronald Reagan.

Former U.S. presidential candidate Adlai Stevenson wrote that: "No decision related to Israel can be de facto taken nor even its discussion can be made at the level of executive organ without Israeli government knows it immediately." Stevenson also said that: "Israeli prime minister has more influence on foreign policy of U.S. regarding Middle East than he has in his own country."

Former U.S. president Bill Clinton said the followings during the annual meeting of American Israel Public Affairs Committee (AIPAC): "U.S. has not backed out. Military power of Israel is stronger than ever. We said ok to the sale of F-15

Kamu İşleri Komitesi)'in yıllık toplantısında yaptığı konuşmasında şunları söylemiştir: "Amerika Birleşik Devletleri vaadlerini tutmuştur: İsrail'in askerî gücü bugün her zamankinden daha etkilidir. İkmal yapmadan uzun süre uçabilen dünyanın en iyi uçakları olan F15 Is'lerin satışına olurumuzu verdik. Körfez Savaşı'nın ardından başlayan, 20 uçak ve savaş helikopterlerinin teslimini sürdürdük. İsrail'i her türlü yeni füze saldırısına karşı koruyacak olan Arrow'un üretimine 350 milyon Dolar'lık katkıda bulunmaya söz verdik. Ayrıca İsrail'e çok sayıda füze atıcı ultra-modern bir sistemi de teslim ettik... İleri teknoloji kapasitesini arttırmak için İsrail'e süper bilgisayarlar verdik ve uzaya araç gönderme piyasamıza girmesini de sağladık ki bu, Amerika Birleşik Devletleri tarafından sunulmuş ve daha önce benzeri olmayan bir imkândır."

Fransa'daki İsrail Lobisi

ABD'deki kadar güçlü olmamakla birlikte Fransa'da da güçlü bir Yahudi lobisi bulunuyor. Fransa Eski Cumhurbaşkanı Charles De Gaulle; "Fransa'da nüfuzunu özellikle basın-yayın çevrelerinde gösteren, İsrail yanlısı güçlü bir lobi mevcuttur" şeklindeki açıklamasıyla, bu gerçeği en üst düzeyde tescil etmiştir. Roger Garaudy de Fransa'daki Yahudi lobisi ile ilgili şunları söylüyor: "Hangi partiden olursa olsun, Michel Rocard'dan Jacques Chirac'a ve Mitterand'a varıncaya kadar, Fransa Cumhurbaşkanlığı'na aday olan hiçbir kimse yoktur ki, medya beratını almak için İsrail'e gitmemiş olsun. Bugün yönetici merkezi LICRA (İrkçılığa ve Yahudi Düşmanlığına Karşı Milletlararası Birlik) tarafından oluşturulan Lobi'nin medya gücü öylesine fazladır ki; kamuoyunu canının istediği gibi yönlendirebilir. Fransa'daki Yahudi nüfusu Fransız halkının yaklaşık %2'sini oluşturduğu halde, Siyonizm medyanın siyasi karar organlarının çoğunluğu üzerinde egemenliğe sahiptir. Televizyon, radyo, ister günlük gazete, ister haftalık dergi olsun, yazılı basın –özellikle Hollywood'ın istilasıyla birlikte- sinema ve hatta (okuyucu komiteleri aracılığıyla veto edebildikleri) yayınevleri onların ellerindedir; tıpkı 'medya'nın finans çarkı olan reklamın da onların ellerinde olduğu gibi..."

Fransa Başhahamı Joseph Sitruk'un, İsrail'de yönettiği bir

Is, which is the best aircraft of the world flying for a long time without refueling. We continued the delivery of 20 aircraft and combat helicopters which started after the Gulf War. We promised to contribute with 350 million dollars to the production of Arrow which will protect Israel from any kind of new missile attacks. Additionally, we delivered to Israel an ultra-modern system launching many missiles... We gave super computers to Israel to increase its capacity of advanced technology and we provided that Israel can enter into our market of vehicles sent to space. This last one is an unexampled opportunity provided by U.S."

The Israel Lobby in France

Even though it is not as powerful as in U.S., there is also a powerful Jewish lobby in France. Former president of France, Charles De Gaulle recorded this truth at highest level by saying that "There is a strong pro-Israel lobby which shows its influence especially in press in France." Roger Garaudy writes these regarding Jewish lobby in France: "Regardless of political party, from Michel Rocard to Jacques Chirac and to Mitterand, there is no candidate for presidency who has not gone to Israel to take media charter. Today, the power of the lobby whose center is constituted by International League Against Racism and Anti-Semitism (LICRA) is too much that it can direct public opinion the way it wants. Despite that Jewish population corresponds to 2% of the population of France, Zionism has sovereignty over the majority of media and political decision-making bodies. Television, radio, whether daily newspaper or weekly magazine, written press - especially together with the invasions of Hollywood, cinema and even publishers which they can veto through reader committees are in their hands. Commercials, which are the financial wheels of media, are also in their hands."

The things that Chief Rabbi in France, Joseph Sitruk, said to Israeli prime minister Yitzhak Shamir in a ceremony in Israel give serious clues about the attitudes of him as a reverend and of Jews subjected to him towards the politics of Israel: "Each French Jew is a representative of Israel... Be sure that every Jew in France is a supporter of what you support. Even without thinking double commitment!"

ayinde İsrail Başbakanı İzak Şamir'e söylediği şu sözler de, bir din adamı olarak kendisinin ve kendisine tâbî olan Yahudilerin, İsrail devletinin politikalarına karşı yaklaşımları hakkında ciddi ipuçları veriyor: "Her Fransız Yahudisi İsrail'in bir temsilcisidir... Emin olunuz, Fransa'daki her Yahudi, sizin savunduklarınızın bir savunucusudur. Hem de çifte bağlılığı düşünmeksizin!"

İsrail'in Su Politikaları

İsrail Ortadoğu coğrafyasında yürüttüğü su politikalarıyla bölgedeki bellibaşlı su kaynaklarının kontrolünü eline almak için yoğun çaba harcıyor. İsrail'in bu politikası, ülkenin ciddi bir su sıkıntısı içerisinde olmadığından hareketle, su konusunun politik bir malzeme olarak kullanmak istenmesi ile açıklanıyor.

İsrail 1948'den bu yana bütün komşularından su temin edebilmek için uzun soluklu politikalar geliştiriyor. 1967'deki Arap-İsrail Savaşı'nın en önemli sebeplerinden biri olarak da Şeria Nehri suları gösteriliyor. Bu gerçek, dönemin Savunma Bakanı Moşe Dayan tarafından da teyit edilmişti. Altı Gün Savaşı sonrasında Golan Tepeleri ve Şeria Irmağı'nın değişimi dahî gündeme gelmişti.

İsrail, komşu ülkelerin birtakım projelerine de yine benzer kaygılarla pek çok sefer müdâhil oldu. Kuzeyindeki Galili Denizi'ne su akışını engelleyecek olan Suriye'nin baraj projesine karşı çıkmış ve projenin hayata geçirilmesi durumunda sert tedbirler alacağını açıklamıştı. Suriye'nin Ürdün ile birlikte Yarmuk Nehri üzerinde bir baraj yapma projesi de yine İsrail'in tepkisi üzerine askıya alınmıştı. Sudan'daki Jonlei Kanalı da İsrail tarafından uzun yıllar boyunca provake edilmişti.

Filistin topraklarında da benzer bir politika güden İsrail, Batı Şeria'daki su kaynaklarının %90'ını kullanırken, bu durum Filistin topraklarındaki su probleminin çok ciddi boyutlara ulaşmasına neden oluyor.

Kendisi için büyük önemi olan iki nehirden Nil ile ilgili hedeflerini daha önce büyük oranda gerçekleştiren İsrail, Fırat Nehri üzerindeki planlarını gerçekleştirmek için de GAP'a büyük ilgi duyuyor. İsraili işadamları ve küresel ölçekte ticaret yapan Yahudi şirketlerin üst düzey yetkilileri

Water Politics of Israel

Israel expends energy on seizing the control of main water resources in the Middle East via its water politics. Since Israel does not have a serious water shortage, such a politics is explained by that Israel wants to use the issue of water as a political material.

Israel has been developing long-running policies to provide water from all of its neighbours since 1948. Water of Jordan River is shown as one of the most important reasons of Arab-Israel War in 1967. This reason was also confirmed by the then defense minister Moshe Dayan. Even the exchange of Golan Heights and Jordan River after the Six-Day War was brought to agenda.

Israel took also part in some projects of neighbour countries with similar concerns. For instance, it objected the dam project of Syria which would prevent water flow to Sea of Galilee in north of Israel. It declared that if the project was realized, it would take harsh measures. The project of building a dam on Yarmouk River by Syria and Jordan was also suspended due to the reactions of Israel. Jonglei Canal in Sudan had been aggravated by Israel for many years.

Israel pursues similar politics in Palestine and uses 90% of water resources in West Bank which causes the water problem in Palestine to reach serious levels.

Israel, which could largely fulfill its objectives about Nile -it is one of two rivers which are so important for Israel-, is interested in GAP to achieve its plans on Euphrates. Israeli businessmen and high-level officers of Jewish companies visit the region often, and express openly that they want to buy land in the Southeastern Anatolia Region, especially in Urfa. They try to earn sympathy and trust of the local community via statements that Turkey is not dealing enough with the problems of Kurdish people in the region which lags behind in economics as well as in many other areas, and that they want to contribute to economic development of the region.

Such contacts are also maintained at official level. While Israeli Ministry of Agriculture is closely interested in GAP, it also expends energy on getting share from the project.

bölgeyi sık sık ziyaret ederek başta Urfa olmak üzere Güneydoğu Anadolu bölgesinde toprak satın almak istediklerini açıkça dile getiriyorlar. 'Türkiye'nin bölgedeki Kürt kökenli vatandaşların sorunlarıyla yeterince ilgilenmediği ve bölgeyi pek çok alanda olduğu gibi ekonomik alanda da geri bıraktığı, kendilerinin bölgenin ekonomik kalkınmasına katkı sağlamak istedikleri' söylemi üzerinden bölge halkının sempatisini ve güvenini kazanmaya çalışıyorlar.

Bu temaslar resmî düzeyde de sürdürülüyor. İsrail Tarım Bakanlığı GAP'la yakından ilgilenirken, projeden hisse alabilmek için de yoğun çaba sarfediyor.

İsrail'in Nükleer Güç Politikası

Dünya üzerinde nükleer silaha sahip olduğu bilinen 9 ülkeden biri olan İsrail, bu ülkelerin içinde nükleer silaha sahip olduğunu resmî ağızlar tarafından doğrulamayan tek ülke olarak dikkat çekiyor. Bugün, devletler tarafından açıklanan ve yapılan araştırmalar sonucunda ortaya çıkan rakamlar üzerinden bir değerlendirme yapıldığında; İsrail'in dünyanın 6. büyük nükleer gücü olduğu görülüyor.

İsrail, kuruluşundan 4 sene sonra Savunma Bakanlığı'na bağlı olarak kurulan Atom Enerjisi Kurumu ile 1952 yılında nükleer alandaki faaliyetlerini başlattı. Kurumun ilk yıllarında yapılan çalışmalarda Fransa'dan büyük destek alındı. 1958

Nuclear Power Politics of Israel

Israel is one of the 9 countries around the world which is known to have nuclear weapons. Though, it is the only country which has not officially confirmed to have such weapons. According to figures of state reports and studies that have been done, it is seen that Israel is the 6th largest nuclear power in the world today.

Israel started its activities in nuclear field in 1952, just 4 years after its founding, via Atomic Energy Agency established in connection to Defense Ministry. During the first years, France supported the works of this institution a lot. Dimona nuclear reactor, which is currently the most important one in Israel, was built in 1958. Based on the information taken from Israel, U.S. announced that this facility was not a nuclear reactor but a hosiery and it also reassured the Arab countries in that regard.

Due to proliferation of activities in nuclear field in 1960s, U.S. faced with the risk of losing its superiority in this regard and thus brought up Non-proliferation Treaty (NPT) despite it was one of the few countries owning nuclear weapons around the world. Even though U.S. exercised influence over many countries to sign this treaty, which was opened for signature in 1968 and accepted for 25 years in 1970, it did not exercise any influence over Israel. State of Israel declared on all occasions that they would not sign the treaty and it also did not sign the renewed treaty in 1995. Israeli officials repeat often that the responsibilities of the treaty do not tie them since they did not sign it. They also argue that conditions of the Middle East do not enable it to be a region freed from nuclear power. Shortly before the renewal of the treaty in 1995, Israel popularized especially by Jewish-owned media organizations in U.S. the rumor that nuclear activities of Iran were posing a threat and Iran would produce nuclear weapons soon. By putting a spotlight on Iran, Israel tried to strengthen the claim that it was reasonable not to sign the treaty.

Besides nuclear bombs, Israel also produced long-range missiles Jericho-1 and Jericho-2 carrying these bombs. Israel tested Jericho-2 by using nuclear weapons to destroy Osirak Nuclear Reactor near Baghdad in Iraq in 1981. Israel received great

yılında, bugün İsrail'in en önemli nükleer reaktörü konumundaki Dimona Nükleer Reaktörü kuruldu. ABD, İsrail'den aldığı bilgilere dayanarak, bu tesisin nükleer reaktör değil bir mensucat fabrikası olduğunu duyurmuş ve bu konuda Arap ülkelerine güvence vermişti.

1960'lı yıllarda nükleer alanda yapılan faaliyetlerin yaygınlaşması ile bu alandaki üstünlüğünü kaybetme riski ile karşı karşıya kalan ABD, dünya üzerinde nükleer silaha sahip birkaç ülkeden biri olduğu halde 'Nükleer Silahların Yaygınlaşmasını Önleme Antlaşması (NPT)'ni gündeme getirdi. ABD, 1968'te imzaya açılan ve 1970'te 25 yılına kabul edilen bu antlaşmaya imza atması için birçok dünya ülkesi üzerinde baskı kurarken, İsrail'e bu konuda bir zorlamada bulunmadı. İsrail devleti her fırsatta NPT'yi imzalamayacağını beyan etti ve 1995'te yenilenen antlaşmaya da imza atmadı. Antlaşmanın getirdiği sorumlulukların, taraf ülke olmadıkları için kendilerini bağlamadığını her fırsatta tekrar eden İsrail yetkilileri, Ortadoğu coğrafyasının şartlarının nükleer güçten arındırılmış bir bölge olmasına imkan tanımadığını iddia etmekten çekinmiyor. 1995'te antlaşmanın yenilenmesine kısa bir süre kala, İran'ın nükleer faaliyetlerinin tehdit oluşturduğu ve İran'ın yakın zamanda nükleer silah üreteceği şayiasını, özellikle ABD'deki Yahudi sermayeli medya kuruluşları aracılığıyla yaygınlaştıran İsrail; bu dönemde dikkatleri İran'ın üzerine çekerek anlaşmayı imzalamamaktaki kaygılarının ne kadar haklı olduğu iddiasını güçlendirmeye çalıştı.

İsrail nükleer bombaların yanı sıra, bu bombaları taşıyan uzun menzilli füzeler olan Jericho-1 ve Jericho-2'yi de üretti. 1981 yılında Irak'ın Bağdat yakınlarındaki Osirak Nükleer Reaktörü'nü nükleer silah kullanarak imha eden İsrail; bu bombalamayla Jericho-2'yi test etmiş oldu. İsrail bu bombalamada ABD'den büyük bir yardım aldı; zira santrallerin yerlerini gösteren uydu fotoğrafları İsrail'e ABD tarafından verilmişti.

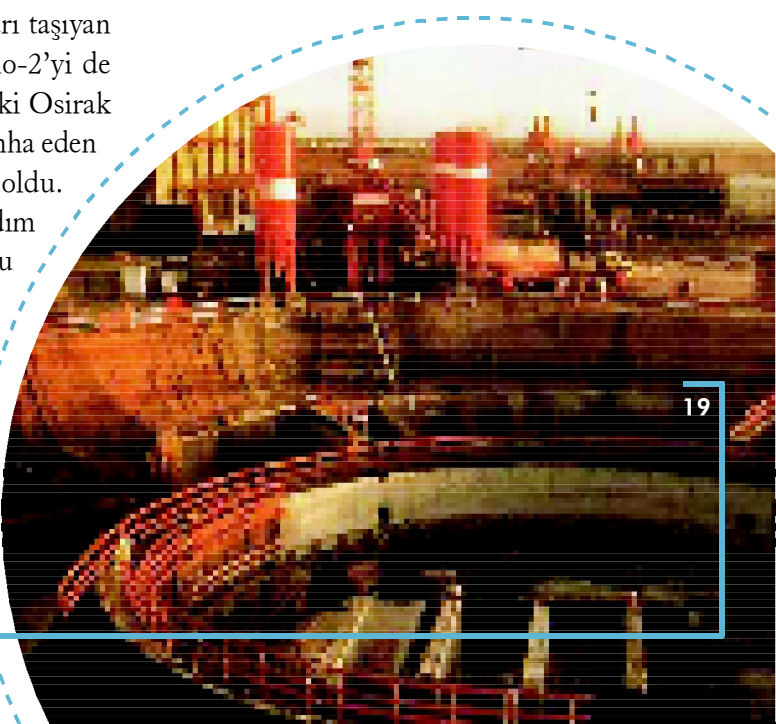
1986 yılında, İsrail'in nükleer tesislerinde görev yapmış bir Yahudi olan Mordehay Vanunu, İngiltere'nin Sunday Times adlı yayın organıyla irtibata geçerek bu konu hakkında bilgi vermek istediğini bildirdi. Gazete, Mordehay Vanunu'nun verdiği, İsrail'in sahip olduğu nükleer başlıklı füze sayısının 200'ü geçtiğine

assistance from U.S. in these bombings since, satellite photos showing the locations of plants were given to Israel by U.S.

Mordechai Vanunu, a Jew who worked in nuclear plants of Israel, contacted Sunday Times in England in 1986 and told that he wanted to give information regarding the issue. The newspaper decided to publish the information given by Vanunu that the number of nuclear-tipped missiles was higher than 200. This information was unknown until that point. Shortly after the publication of the interview, Mordechai Vanunu was kidnapped by MOSSAD agents and taken to Israel where he was sentenced to 18 years of prison due to the crime of treason. It is also asserted that this event was just a fiction; Israel itself organized it to fear the countries in the region and in the end, Vanunu disappeared shortly after he was put into jail.

Israel does not hesitate to use its nuclear power as a political material and military threat. It maintains such an attitude also during peace talks with Palestine. It is argued that Israel has more than 300 nuclear weapons today. In some sources, this number even reaches to 800. While Israel is posing a great threat against world peace and security with these weapons, it is not addressed to any restrictions or measures thanks to great support from U.S.

Recently, Israel decides to follow a policy on the basis of Iran's nuclear activities. Though, it is known

dair o güne kadar gizli tutulan bu bilgileri yayımlama kararı aldı. Röportajın yayımlanmasından kısa bir süre sonra Mordehay Vanunu MOSSAD ajanları tarafından kaçırılarak İsrail'e götürüldü ve vatana ihanet suçundan 18 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Ancak bu olayın bir kurmacadan ibaret olduğu bölge ülkelerine korku salmak niyetindeki İsrail'in bu olayı bizzat tertip ettiği ve zaten Vanunu'nun cezaevine konduktan kısa bir süre sonra ortadan kaybolduğu da iddia ediliyor.

Sahip olduğu nükleer gücü politik bir malzeme ve askeri bir tehdit aracı olarak kullanmaktan çekinmeyen İsrail, Filistin ile sürdürülen barış görüşmelerinde de bu tavrını sürdürüyor. Bugün itibariyle İsrail'in sahip olduğu nükleer silah sayısının 300'ün üzerinde olduğu söyleniyor. Bu rakam bazı kaynaklarda 800'ü buluyor. İsrail, sahip olduğu bu silahlarla dünya barışı ve güvenliği için büyük bir tehdit oluştururken, özellikle ABD'den aldığı büyük destekle bu konuda hiçbir kısıtlamaya ya da tedbire muhatap olmuyor.

İsrail son yıllarda özellikle İran'ın nükleer faaliyetleri üzerinden bir siyaset yürütmeyi tercih ediyor. Oysa İran'ın nükleer silah bir yana, nükleer teknolojisi dahî bulunmadığı biliniyor. Bu söylemle ABD ve BM'yi baskı altına alan İsrail, BM'nin İran'a karşı defalarca yaptırım kararı almasını sağladı. Uranyum geliştirme sürecindeki İran'a yaptırım kararları alan BM, elinde yüzlerce nükleer silah barındıran ve bu silahlarla dünyayı tehdit etmeyi temel politika haline getiren İsrail içinse herhangi bir girişimde bulunmuyor.

İsrail'de Ulaştırma ve Turizm Bakanı olarak da görev yapmış olan Amnon Şahak-Lipkin'in 80'li yıllarda bir mülakatta yaptığı şu açıklamalar, İsrail'in nükleer enerji ile ilgili bugünkü yaklaşımlarının aslında öteden beri bu şekilde olduğunu isbatlamaya yetiyor:

“-Bir haftalık bir geciktirme bile hayâtî derecede önemli olabilirken, 10 yıllık bir geciktirme muhteşem olacaktır. Bugün tek bir Arap ülkesi dahî nükleer güce sahip olduğunu ispatlayamamıştır. İnaniyorum ki İsrail Devleti şu andan itibaren tüm gücünü kullanacak ve tüm gayelerini, hangisi olursa olsun Arap devletlerinden herhangi birinin nükleer alanda gelişme sağlamasını engellemek üzere yönlendirecektir.

-Bu, şiddet yöntemlerine de ihtiyaç duyulacağı anlamına mı geliyor?

that let alone nuclear weapons Iran does not even have nuclear technology. Israel suppresses U.S. and United Nations by such a discourse and it could manage that United Nations took decision of sanctions many times against Iran. While UN takes decision of sanctions against Iran which is in the process of uranium development, it does not have any attempt against Israel which has hundreds of nuclear weapons and which adopts the threatening of world with those weapons as its main politics.

The following statements of former Transportation and Tourism minister Amnon Shahak-Lipkin from an interview in 1980s prove that the current approaches of Israel related to nuclear energy has always been in this way since before now:?

-While even a delay of one week can be vital, 10 years of delay would be enormous. Today, not even a single Arab country can prove to have nuclear power. I believe that State of Israel will use all its power from now on and steer all its aim towards preventing any Arab country from ensuring development in nuclear field.

-Does this also mean that methods of violence will be needed?

-In my opinion, it is legitimate to use all means or at least a great part of the existing methods towards aforementioned aim.”

Media Power of Israel

It is known that inhumane applications of Israel, which is making the biggest massacres in the Middle East, are not reacted enough because that world's leading media organizations and especially the American media are in the hands of Jewish capitalists.

According to the researches of Palestinian media observers which continued 19 months from the beginning of Intifada of al-Aqsa, military interferences of Israeli soldiers were published with expressions like 'retaliation' or 'retaliate' in 32 news in Washington Post. With such an expression, it is tried to create a perception that Israeli soldiers do not attack first but they are the ones who defense themselves. In the same newspaper, during February and March 2002, words like 'terrorist' or 'terror'

-Bana göre, tüm imkânların ya da en azından eldeki yöntemlerin büyük bir kısmının bu amaç uğruna kullanılması meşrûdur.”

İsrail'in Medya Gücü

Ortadoğu coğrafyasında dünyanın en büyük katliamlarını işleyen İsrail devletinin insanlık dışı uygulamalarının dünya gündeminde gereken tepkiyi görmemesinde, başta Amerikan medyası olmak üzere, dünyanın önde gelen medya kuruluşlarının Yahudi sermayedarların elinde olmasının etkili olduğu biliniyor.

Örneğin Filistinli medya gözlemcilerinin, el-Aksa İntifadası'nın başlamasından itibaren 19 ay boyunca yaptıkları incelemelere göre; Washington Post'taki 32 haberde İsrail askerlerinin Filistinlilere yönelik askerî girişimleri 'misilleme' ya da 'misillemede bulunmak' ifadeleri ile verildi. Bu ifade ile İsrail askerlerinin ilk saldıran değil, kendini savunan taraf olduğu algısı oluşturulmaya çalışılıyor. Başka bir örnekte ise; aynı gazetenin 2002 Şubat ve Mart aylarında Filistinlilerin hareketlerini ifade etmek üzere 16 kez 'terörist' ya da 'terör' kelimesi kullanılırken, İntifada'nın başlamasından itibaren 17 ay boyunca Filistinlilere yönelik cinayet işleyen İsrail ordusuna bağlı olmayan İsrailileri nitelerken 7 defa, 'cinayetleri önlemek ve suçluları cezalandırmak için kurulan gönüllü kuruluş üyesi' anlamına gelen 'vigilante' kelimesi kullanıldı.

Başta ABD olmak üzere, Avrupa medyası da, ya bizzat Yahudi sermayedarların kurumları olarak İsrail politikaları çerçevesinde yayın yapıyor; ya da İsrail'in uygulamalarını destekleyen ya da en azından görmezden gelen bir yaklaşım sergiliyorlar.

Öte yandan Yahudi sermayesi dünya sinema sektörünün en önemli ayağı olan Hollywood'ı ve çeşitli ülkelerde pek çok televizyon kanalını da elinde bulunduruyor. İnsanların zihinlerini şekillendirme ve kendi politikalarının meşrûiyet zeminini oluşturma işini medya kanalıyla sürdüren İsrail; bir taraftan da gayrî ahlâkî yayın anlayışıyla toplumların dejenerasyonunu hedefliyor.

were used 16 times to express the actions of Palestinians whereas the word 'vigilante' meaning 'member of a voluntary organization established to punish the guilty ones and to stop the murders' was used 7 times to describe the Israelis who were not belonging to Israeli army and who committed murders against Palestinians during 17 months since the beginning of the intifada.

U.S. being in the first place, also European media either broadcasts within the frame of Israeli politics as institutions of Jewish capitalists, or shows an approach supporting Israel or at least ignoring what Israel does.

On the other hand, Jewish capital keeps Hollywood, which is the most important pillar of world cinema sector, and many television channels in several countries. While Israel continues to shape people's minds and to create legitimacy for its own politics via media channel, it also aims degeneration of communities via its immoral concept of broadcast.

Censorship

Israel applies censorship often especially in circumstances of contradictions with its foreign policy. For instance; many plays displayed in Hebrew theater after 1967 were censored and left theaters or some parts of them were removed by the State of Israel.

Though certain restrictions were introduced later on, for many years, postal service officials were given the authority of opening personal letters of people and of seizure if necessary. It is known that the reason of such applications was to prevent the attempts of Jews coming from Soviet Union to discourage their relatives from coming to Israel.

The most common and striking of censorship applications is the military ones. Such a censorship, which has been applied since the establishment of Israel, is based on the following principle: 'Except the ones permitted to be published, all information belonging to the state is secret!' Censorship was officialized by the agreement signed between the Editorial Board, which included not even one single Arab newspaper official, and Military Censor's Office in 1951. There are numerous examples of

Sansür Uygulamaları

İsrail özellikle dış politikası ile gelişen durumlarda sık sık sansüre başvuruyor. Örneğin; 1967'den sonra İbrâî tiyatrosunda sergilenen pek çok oyun, İsrail Devleti tarafından sansüre uğrayarak ya gösterimden kaldırıldı ya da bölümleri çıkartıldı.

Daha sonra birtakım sınırlamalar getirilmişse de, uzun yıllar boyunca, posta teşkilatı yetkililerine kişilerin özel mektuplarını açma ve gerekirse elkoyma yetkisi verildi. Bunun Sovyetler Birliği'nden gelen Yahudilerin, geride kalan akrabalarına, onları İsrail'e gelmekten vazgeçirmeye çalışmalarını önlemek için yapıldığı biliniyor.

Sansür uygulamalarının en yaygın ve en dikkat çekici olanı ise askerî sansür... İsrail'in kurulduğu günden bu yana sürdürülen bu sansür uygulaması, "Yayımlanması için izin verilenler hariç, devlete ait her bilgi gizlidir!" prensibine dayanıyor. Sansürcülük; Askerî Sansür Heyeti ile içinde hiçbir Arap gazete yetkilisinin bulunmadığı Editörler Kurulu arasında 1951 yılında imzalanan anlaşmayla resmileşti. 1973 Arap-İsrail Savaşı da dâhil olmak üzere, Lübnan ve Filistin'de yıllardır devam eden katliamlarda, askerî sansürün sayısız örneği bulunuyor. "İsrail'in savunma yeteneğini, ulusal barışı ya da düzeni tehlikeye atma ihtimali görülen herhangi bir yayını, herhangi bir gerekçe göstermeden yasaklama" yetkisi uzun yıllar devam etti. Uygulamalar,

military censorship in massacres which have been continuing for many years in Lebanon and Palestine, including the Arab-Israel War in 1973. The authority of 'forbidding any publication/broadcast, which has the possibility of endangering defense capability of Israel, national peace or order, without showing any reason' continued for years. The applications went so far as to close newspapers, to seize printing machines and communication tools during the First Intifada in 1988.

Organ Trafficking of Rabbis and State of Israel

Rabbis and state officials also take role in organ trafficking of Israel around the world, especially in North Africa, Middle East and Balkan countries. Such a trafficking is pursued by various methods.

Prof. Vyacheslav Gudin, who talked at a conference organized in Kiev, Ukraine in 2009, explained that 15 Ukrainian children were adopted by Jews and taken to Israel. Then, these children became lost at different medical centers and their organs were used. Guding said that this is not an individual incident but before, 25 thousand children were taken in the same way from Ukraine to Israel and their fate is still not known. After the publication of this conference presentation on some internet sites, some Ukrainians with Jewish background turned to presecution and investigation was opened for these sites. Haaretz newspaper in Israel described this incident as a new anti-semitism show.

The same year, an organ mafia including rabbis and mayors was revealed in U.S. It was learned that the group was buying the organs for 10 thousand dollars and selling them for 160-180 thousand dollars. It was asserted that some parts of the organs was coming also from Turkey. Furthermore, it was stated that the operations were done in a country in Balkan region.

Daily newspaper Aftonbladet in Sweden captioned that organ trafficking plays an important role in operations and arrests performed by Israel against Palestinians since the corpses of some of the arrested youngsters were delivered to their families with stitch marks on them and with some organs missing.

1988 yılındaki 1. İntifada sürecinde, gazete kapatmaya, baskı makinelerine ve iletişim araçlarına elkoymaya kadar vardırdı.

İsrail Devleti ve Hahamların Organ Kaçakçılığı

İsrail'in, başta Kuzey Afrika, Ortadoğu ve Balkan ülkeleri olmak üzere dünyanın dört bir tarafında çeşitli yöntemlerle sürdürdüğü organ kaçakçılığında, hahamlar ve devlet yetkilileri de rol alıyor.

2009 yılında Ukrayna'nın başkenti Kiev'de yapılan bir konferansta konuşan Prof. Vyacheslav Gudin, 15 Ukraynalı çocuğun Yahudi taraflarca evlat edinildikten sonra İsrail'e götürüldüğünü ve çeşitli tıp merkezlerinde çocukların kaybolduğunu ve organlarının da kullanıldığını açıkladı. Gudin, bu olayın münferit bir olay olmadığını ve daha önce 25 bin çocuğun Ukrayna'dan bu şekilde alınarak İsrail'e götürüldüğü ve akıbetlerinin bilinmediğini söyledi. Sözkonusu konferansta yapılan sunumun bazı internet sitelerinde yayımlanmasından sonra bazı Yahudi kökenli Ukrayna vatandaşlarının savcılığa yaptıkları şikâyet üzerine bu siteler hakkında soruşturma açıldı. İsrail'de yayın yapan Haaretz gazetesi ise olayı yeni bir anti-semitizm gösterisi olarak tanımladı.

Aynı yıl, ABD'de, içinde hahamların ve belediye başkanlarının da bulunduğu bir organ mafyası ortaya çıkartıldı. Çetenin, organları 10 bin Dolar'a alıp 160-180 bin Dolar'a sattığı öğrenildi. Organların bir kısmının da Türkiye'den geldiği iddia edilirken, ameliyatların Balkan ülkelerinden birinde yapıldığı ifade edildi.

İsveç'te yayın yapan günlük Aftonbladet gazetesi ise, İsrail'in Filistinlilere karşı gerçekleştirilen operasyon ve gözaltılarda organ kaçakçılığının önemli rol oynadığını, gözaltına alınan bazı gençlerin cesetlerinin vücutlarında dikiş izleriyle ve bazı organları eksik olarak ailelerine teslim edildiğini manşetine taşıdı. Habere kanıt olarak, 1992 yılındaki ilk İntifada'da İsrail askerlerine taş atarken gözaltına alınan ve daha sonra cesedi ailesine teslim edilen Bilal Ahmed Ranian'ın, çene kemiğinden göbeğine kadar dikilmiş cansız bedeninin fotoğrafı yer alıyor. Bu insanlık dışı uygulamaya maruz kalan gençlerin aileleri, çocuklarının organları alınmadan önce, onları gönüllü bağışçı olarak

As a proof for this news the photo of Bilal Ahmed Ranian, who was arrested while throwing stones to Israeli soldiers during the First Intifada in 1992 and later on whose corpse was delivered to his family with a stitch mark from his jaw bone to belly, was shown. Families of children who were exposed to such an inhumane application say that papers showing them as voluntary donors were forcibly signed before the organs were taken.

On the other hand, Iraq Delegation of Muslim Scholars announced to the world that sick Iraqi children were taken to medical centers in Tel Aviv via the aim of so-called treatment and their organs were stolen there.

It was confirmed also by the Health Ministry of Israel that these organs guessed to be sold to rich Jews in many countries around the world and especially in U.S. were brought from Israel and obtained by illegal means.

Torture in Prisons and Leaving to Death

The State of Israel has been sending Palestinian civilians to jail without any reason since the very beginning. Those Palestinians prisoned unlawful are tortured and left to death.

Kaddoura Fares, the head of the Pelastinian Prisoners Club, informed that 204 Palestinians died in Israeli prisoners since 1967. 3 of them were

gösteren evrakların kendilerine zorla imzalatıldığını söylüyorlar.

Öte yandan Irak Müslüman Alimler Heyeti de bir açıklama yaparak, Iraklı hasta çocukların sözde tedavi maksadıyla Tel Aviv'deki tıp merkezlerine götürüldüğünü ve bu merkezlerde organlarının çalındığını tüm dünyaya duyurdu.

ABD başta olmak üzere dünyanın pek çok ülkesinde zengin Yahudilere satıldığı tahmin edilen bu organların İsrail'den getirilen yasadışı yollarla elde edilmiş organlar olduğu, İsrail Sağlık Bakanlığı'nca da doğrulandı.

Hapishanelerde İşkence ve Ölüm Terk

İsrail Devleti, kurulduğu günden bu yana Filistinli sivilleri gerekçe göstermeksizin hapishanelere doldururken, uzun yıllar hukuk dışı hapsedilen Filistinliler bu hapishanelerde işkence görüyor ve ölüme terkediliyor.

Filistin Esirler Kulübü Başkanı Kaddura Faris, 1967 yılından itibaren 204 Filistinlinin İsrail hapishanelerinde can verdiğini belirterek, bunların 3'ünün doğrudan İsrail askerlerinin kurşunuyla, 4'ünün açlık grevinde, 74'ünün işkence ile 123'ünün ise tıbbî ihmâl nedeniyle hayatlarını kaybettiğini belirtti. Faris, İsrail hapishanelerindeki 20 Filistinli tutuklunun kalp ve böbrek rahatsızlıkları gibi, tedavi gerektiren hastalıkları olduğuna dikkati çekti. Tabi gerçek rakamın tesbit edilebilenlerden çok daha yüksek olduğunu tahmin etmek zor değil.

Öte yandan Hamas Siyasi Birimi üyelerinden İzzet Er-Reşak ise İsrail'in işgal zindanlarındaki Filistinli esirlerden bazılarını köpeklerin tedavisinde kullanılan ilaçlardan verildiğini iddia etti.

Sivil İnsânî Yardım Gemilerine Müdahale

İsrail'in Gazze'ye karşı havadan, karadan ve denizden uyguladığı insanlık dışı ambargoyu protesto etmek ve dünya ile irtibatı kopartılarak adeta bir açık hava hapishanesine çevrilen Gazze'ye insânî yardım malzemeleri götürmek üzere dünyanın çeşitli bölgelerinden gönüllü girişimlerde bulunuldu. Bu girişimlerden biri de İHH İnsani Yardım Vakfı'nın öncülüğünde gerçekleşti. Ancak İstanbul'dan yola çıkan, içinde onlarca ülkeye ve farklı dinlere mensup kişilerin bulunduğu gemiler; 31 Mayıs 2010'da uluslararası sularda gerçekleştirilen bir saldırıyla durduruldu.

directly killed by Israeli soldiers; 4 of them died of hunger strike; 74 of them died because of torture and 123 of them died due to medical negligence. Fares remarked that 20 Palestinian detainee had diseases like heart and kidney which necessitated treatment. Of course, it is not difficult to guess that the actual number is higher than the detected ones.

On the other hand, a member of Hamas' Political Unit, ar-Ressak, asserted that drugs used for the treatment of dogs were given to some of the prisoners in Israel's occupation prisons.

Interference to Civil Humanitarian Aid Ships

Voluntary attempts were made from various parts of the world in order to protest the inhumane embargo applied by Israel against Gaza from air, land and sea, and to carry humanitarian aid materials to Gaza which was transformed into an open air prison via breaking its contact with the world. One of these attempts was made under the guidance of Humanitarian Relief Foundation (IHH). However, the ships which sailed from Istanbul and consisted of people from different countries and religions were stopped with an attack made in international waters on 31 Maj 2010.

In this attack, which was made 72 kilometers away from the closest coastline i.e. beyond the territorial waters of Israel, helicopters, zodiacs, frigates, submarines and fully equipped commando units of Israel were used. The agreement made before among Turkish, American and Israeli officials was disregarded. The agreement was saying that if the convoy did meet with a compelling blocking, the route of the ships would be turned towards Arish harbor in Egypt. Instead, the communication resources of the ship were cut off and it was attacked.

During the bloody operation performed against the ships, which were not including firearm but women, children and old people, a U.S. citizen and 10 Turkish people died and tens of people got injured. This attitude of Israeli soldiers who took over the ships tyrannously continued until the moment that all detainees got on the plane to turn back to Turkey.

The event was not shared objectively by world

En yakın sahile 72 km uzaklıkta yani İsrail karasularının çok ötesinde gerçekleştirilen bu saldırıda; helikopterler, zodyaklar, firkateynler, denizaltılar ve İsrail'in tam donanımlı komando birlikleri kullanıldı. Daha önce Türk, Amerikan ve İsraili yetkililer arasında yapılan konvoyun zorlayıcı bir engellemeye karşılaşması halinde, gemilerin rotasının Mısır'ın el-Ariş Limanı'na çevrileceği yönündeki antlaşma İsrail tarafından hiçe sayıldı ve geminin iletişim olanakları kesilerek gemiye saldırı gerçekleştirildi.

Ateşli silahın bulunmadığı, içinde kadınların, çocukların ve yaşlıların bulunduğu gemilere gerçekleştirilen kanlı operasyonda; biri ABD vatandaşı 10 Türk hayatını kaybetti, onlarca kişi yaralandı. Gemileri zorbaca ele geçiren İsrail askerlerinin bu tavrı, tüm tutukluların Türkiye'ye döneceği uçağa binene kadar devam etti.

Olay dünya medyasında tarafsız bir biçimde verilmedi. Başta ABD medyası olmak üzere, dünyanın önde gelen basın-yayın organları, farklı ülkelerden onlarca sivil toplum gönüllüsünü birer terörist olarak lanse etti. ABD ve Avrupa ülkelerinin olaylara yaklaşımı da benzer bir seyir takip etti. Türkiye'nin girişimleri ile BM'de alınan kınama kararı herhangi bir yaptırıma dönüşmezken, diğer uluslararası kurumlar da yaşanan bu vahşet karşısında sessiz kalmayı tercih etti. İsrail'de kurulan komisyonsa, yaptığı inceleme sonrasında, yapılan müdahalenin hukuka uygun olduğuna karar verdi.

SONUÇ

İşgal ettiği topraklar üzerinde kurduğu bir devletle, bugün başta Ortadoğu coğrafyası olmak üzere tüm dünyada terör estiren İsrail, sahip olduğu siyasî ve ekonomik güçle uluslararası kamuoyunu da baskı altında tutuyor ve yönlendiriyor. İsrail'in akıl almaz ihlalleri siyasetten hukuka, medyadan ekonomiye, sanattan ekolojiye, spordan sağlığa kadar yaşamın tüm alanlarına yansıyor. Güçlü medya kanalları aracılığı ile, dünya üzerinde gerçekleştirdiği ihlalleri maniple eden İsrail, özellikle Filistin halkı üzerindeki acımasız uygulamalarını 'teröre karşı mücadele' olarak göstermeye çalışıyor. Başta BM olmak üzere, pek çok uluslararası kurumu, ABD ve diğer küresel güçlerin de desteği ile politikaları çerçevesinde kullanan İsrail, dünyanın gözü önünde işlediği bu ihlallere kurulduğu tarihten bu yana aralıksız devam ediyor. Kandan, şiddetten ve gerginlikten beslenen yapısıyla İsrail, dünyanın barış ve güvenliğini tehdit etmeye devam ediyor.

media. The prominent press-publication organs of the world, and especially the American media introduced tens of civil society volunteers from various nations as terrorists. The approach of U.S. and European countries towards the event also followed a similar pattern. The decision of condemnation taken at U.N. through the attempts of Turkey did not turn into any enforcement. Other international institutions also decided to stay silent against this fierce. The commission established in Israel decided after the investigation that the intervention was legal.

CONCLUSION

Israel, which terrorizes globally and especially the Middle East area with a state founded on occupied lands, represses and leads international public opinion via its political and economic power. Inconceivable violations of Israel reflect in all areas of life from politics to law, media to economics, art to ecology and sport to health. While manipulating its violations practiced around the world through powerful media channels, Israel tries to show its relentless applications especially on Palestinians as an 'intervention against terrorism.' Israel, which uses many international institutions and especially U.N. in the frame of its politics with the help of U.S. and other global powers, has been continuing nonstop these violations practiced in front of the world since its beginning. It also continues to threaten the world peace and security via its structure nourished from blood, violence and tension.

- Çalışkan, Koray; Münir Fahreddin; “Yeni İntifada ve Filistin Sorununun Kısa Tarihi”; Birikim; Sayı: 140; Sy.: 20-35; İstanbul; 2000.
- Dursun, Davut (Haz.); “İsrail”; TDV İslam Ansiklopedisi; Cilt: 23; İstanbul; 2000.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2010; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2011.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2011; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2012.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2012; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2013.
- Dünya Hak İhlalleri Raporu 2013; Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi (UHİM); İstanbul; 2014.
- Garaudy, Roger; İsrail Mitler ve Terör; Çev.: Cemal Aydın; Pınar Yayınları; İstanbul; 1996.
- _____; Siyonizm Dosyası; Çev.: Nezih Uzel; Pınar Yayınları; İstanbul; 1983.
- Gazze Ön Çalışma Raporu; İnsan Hakları ve Mazlumlar İçin Dayanışma Derneği (MAZLUM-DER); İstanbul; 2009.
- Güngörmüş Kona, Gamze, Yrd. Doç. Dr.; “İsrail’in Su Politikaları”; Karizma; Sayı: 27; Sy. 26-32; İstanbul; 2006.
- Kuroş Ahmedi; “Amerika’daki Gayri Resmi Yahudi Lobisi”; Çev: Alptekin Dursunoğlu; Kudüs; Sayı: 2; Sy.:137-159; İstanbul; 2003.
- Mearsheimer, John J; “İsrail’in Nükleer Silah Cephaneliği”; Çev.: Ertuğrul Aydın, Dünya Bülteni Araştırma Masası (DÜBAM); İstanbul; 2011.
- Said, Edward; Yeni Binyılda Filistin Sorunu; Çev.: A. Cüneyt, A. Kerem, N. Ersoy; Aram Yayıncılık; İstanbul; 2003.
- Sel Turhan, Fatma (Haz.); Küresel Güçler (Edisyon); Küre Yayınları; İstanbul; 2005.
- Shahak, Israel; Açık Sırlar: İsrail’in Dış Politikası ve Nükleer Sırları; Çev.: A. Emin Dağ; Med-Cezir Yayınları; İstanbul; 2003.
- Şami, Abdullah Reşad Dr.; Din Devleti İsrail: İsrail’de Dinî Cemaat ve Partiler; Çev.: Mehmet Ali Kara; İlke Yayıncılık; İstanbul; 2002.
- <http://www.dunyabulteni.net/?aType=haber&ArticleID=254165>

Zalime dur demek, mazluma yardımın ön şartıdır.

Bugün dünyada, insanları ve coğrafyaları “yardıma muhtaç” hale getiren sebepleri ortadan kaldırmanın gerekliliği göz ardı ediliyor. Yoksullara yardım etmek kadar yoksulluğu ortadan kaldıracak projeler üretmenin, işgal ve içsavaş bölgelerine gıda ve çadır yardımı götürmekten çok, etnisite, mezhep ve kabile kavgasına son verilmeyi hedefleyen çalışmalar yapmanın önemli olduğu gözden kaçırılıyor.

Zulmü ortadan kaldırmak, mağduriyet oluştuktan sonra yapılan yardımdan daha önemlidir.

İşgal ve katliamlarla harabeye dönen coğrafyaların yeniden ayağa kaldırılmasına yardımcı olmak insani bir erdemdir; ancak bu coğrafyaları kaosa sürükleyen küresel sisteme ve bu sistemi ayakta tutan uluslararası yapılara karşı mücadele etmek öncelikli görevimizdir. Açlık ve yoksullukla boğuşan bölgelere gıda yardımı yapmak vicdanımızın gereğidir; ancak dünya üzerindeki sosyal adaletsizliğe, gelir dağılımındaki eşitsizliğe, küresel şirketlerin milyarlarca insanı yoksulluğa sürükleyen uygulamalarına karşı mücadele etmek çok daha elzemdir.

Çalışmalarını bu anlayışla ve zulüm riskini ortadan kaldırmak üzere yürüten Uluslararası Hak İhlalleri İzleme Merkezi olarak, kurumsal çalışmalarımız ve projelerimize aidat, bağış ve maddi desteklerinizi bekliyoruz.

To say stop to persecutor is precondition for helping the suffering one.

In today's world, the necessity of removing the reasons rendering people and geographies “helpless” is neglected. It is overlooked that producing projects removing poverty is as important as helping poor people, and to conduct works aiming to end ethnicity, sect and clan related fight is more important than delivering food and tent in occupied territories and civil-war zones.

To remove persecution is more important than the help given after victimhood.

It is a human virtue to help the geographies, which turned into ruins because of occupation and massacres, to stand up again. But, it is our primary duty to struggle against the global system dragging these geographies into chaos, and against international structures sustaining this system. To give food aid to the regions grappling with hunger and poverty is necessity due to our conscience. However, it is much more essential to struggle against social inequalities around the world, inequality in income distribution, and practices of global companies which drag billions of people into poverty.

As being the International Center for Watching Violation of Rights, we conduct our work with such a point of view and in order to remove the risk of persecution. In this regard, we expect your dues, donations and financial supports for our institutional works and projects.

AİDAT ve BAĞIŞLARINIZ İÇİN BANKA HESAP NUMARALARI
BANK ACCOUNT NUMBERS FOR PAYMENTS AND DONATIONS

VAKIFBANK / Üsküdar Şubesi : TR89 0001 5001 5800 7297 5957 51
TÜRKİYE FİNANS / Üsküdar Şubesi : TR43 0020 6000 0801 2941 7300 01
POSTA HESAP ÇEKİ : 6237145

www.uhim.org